ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ :: କଟକ

ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ପି.(ସି) ସଂଖ୍ୟା 21947 /2020

(ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଏବଂ 227 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ।)

ରୁନା ମାଝୀ :ଆବେଦନକାରୀ

-ବନାମ-

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା :ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନେ
ସଚିବ, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିବାର କଲ୍ୟାଣ
ବିଭାଗ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ : ମେସର୍ସ ଏସ୍. ସି. ପୁଷ୍ଟାଳକ,
ଏ. କେ. ତରାଇ,
ଟି. ପ୍ରିୟଦର୍ଶିନୀ,
ଟି. ବାରିକ୍

ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା 1 ରୁ 6 ପାଇଁ : ଶ୍ରୀ ବି. ଆର୍. ବେହେରା,
ଅତିରିକ୍ତ ସ୍ଥାୟୀ ଅଧିବକ୍ତା

ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା 7 (ପୀଡ଼ିତା) ପାଇଁ : ଅଧିସୂଚନା ପରିହାର କରାଗଲା ।

ରାୟ

ବିଦ୍ୟମାନ:-

ସମ୍ମାନନୀୟ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ବିଶ୍ୱନାଥ ରଥ

ଶୁଣାଣି ତାରିଖ : 14.09.2020 :: ରାୟ ତାରିଖ : 23.09.2020

ବିଶ୍ୱନାଥ ରଥ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଭେଷଜବିଜ୍ଞାନ ଆଧାରିତ ଗର୍ଭପାତ ଅଧିନିୟମ, 1971 (ଏହା ପରେ ସଂକ୍ଷେପରେ "ଅଧିନିୟମ, 1971" ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯିବ), ଭେଷଜବିଜ୍ଞାନ ଆଧାରିତ ଗର୍ଭପାତ ନିୟମ, 2003 (ଏହା ପରେ ସଂକ୍ଷେପରେ "ନିୟମ, 2003" ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯିବ) ଏବଂ

ଭେଷଜବିଜ୍ଞାନ ଆଧାରିତ ଗର୍ଭପାତ ବିନିୟମ, 2003 (ଏହା ପରେ ସଂକ୍ଷେପରେ "ବିନିୟମ, 2003" ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯିବ) ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ବଳାତ୍କାରର ଶିକାର ହୋଇଥିବା ନିଜ ଝିଅ ଯିଏ ଅବିବାହିତା ଏବଂ ଶାରୀରିକ ତଥା ମାନସିକ ବିକୃତି ଭୋଗ କରୁଥିବା ଏକ ଦିବ୍ୟାଙ୍ଗ, ତାହାର ଗର୍ଭପାତ ପାଇଁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଏକ ମା ର ଆକୁଳ ଆବେଦନ ହିଁ ଏହି ପରମାଦେଶର ଆଧାର ।

2. ଏହି ମାମଲାର ପୃଷ୍ଠଭୂମି ହେଉଛି ଯେ ପୀଡ଼ିତାଙ୍କ ମାଆ ଦାବି କରନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କ ପ୍ରାପ୍ତବୟସ୍କା ଅବିବାହିତା ଝିଅ କେବଳ ଶାରୀରିକ ଦିବ୍ୟାଙ୍ଗ ନୁହେଁ ବରଂ ମାନସିକ ବିକୃତ ମଧ୍ୟ । ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅସ୍ୱାଭାବିକ ଆଚରଣ ଯେପରିକି ଅସାମୟିକ ବାନ୍ତି ଦେଖିବାକୁ ପାଇ ତଥା ନିଗୁଢ଼ ଯାଞ୍ଚ ଏବଂ ତାଙ୍କଠାରେ ଅନୁନୟ କରି ତାଙ୍କଠାରୁ ସେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ଝିଅ ଅଭିଯୁକ୍ତ ସିଲି ମାଝୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧର୍ଷିତ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଉକ୍ତ କାରଣ ପାଇଁ ସେ ଗର୍ଭଧାରଣ କରିଥାଇପାରନ୍ତି । ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ପଚରା ଉଚୁରା କଲାବେଳେ ମାଆଙ୍କୁ ଭୟଙ୍କର ପରିଣାମ ଭୋଗିବାକୁ ଧମକ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଗ୍ରାମ ଭଦ୍ରମଣ୍ଡଳୀଙ୍କ ପରାମର୍ଶ କ୍ରମେ ଆବେଦନକାରୀ ଯିଏକି ପୀଡିତାଙ୍କ ମାଆ, ସ୍ଥାନୀୟ ପୋଲିସ୍ ଥାନାରେ ଏହି ମାମଲାର ରିପୋର୍ଟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିରୋଧରେ କୁଜଙ୍ଗ ପି.ଏସ୍. ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା.200/2020 ମାଧ୍ୟମରେ କୁଜଙ୍ଗ ଥାନାରେ ଫୌଜଦାରୀ ଦଣ୍ଡବିଧି ଆଇନ୍ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଧାରା ସଂଖ୍ୟା 376(2)(1)/294/506 ଅଧୀନରେ ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍. ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ପରେ ପୋଲିସ୍ ପୀଡ଼ିତାଙ୍କୁ ଡାକ୍ତରୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସାମନାରେ ତାରିଖ 13.08.2020 ରେ ହାଜର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଡାକ୍ତରୀ ଅଧିକାରୀ ସଂଲଗ୍ନକ-2 ଅନୁଯାୟୀ, ତାଙ୍କ ବିବରଣୀରେ ଏହା ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ପୀଡ଼ିତା କେବଳ ଜଣେ ଶାରୀରିକ ଏବଂ ମାନସିକ ଦିବ୍ୟାଙ୍ଗ ବ୍ୟକ୍ତି ନୁହନ୍ତି, ବରଂ ସେ 16 ସପ୍ତାହ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରାୟ ଚାରି ମାସ ହେବ ଗର୍ଭଧାରଣ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ବିବରଣୀରେ ଏହାମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କ ଦେହରେ ନିକଟ ଅତୀତରେ ଯୌନ ସଂସର୍ଗ ହୋଇଥିବାର କୌଣସି ଚିହ୍ନ ନଥିଲା । ପୀଡ଼ିତା ଶାରୀରିକ ଭାବରେ ଏବଂ ମାନସିକ ଭାବରେ ବିକଳାଙ୍ଗ ଥିବା ବ୍ୟତୀତ ଅବିବାହିତା ଥିବାରୁ ଏବଂ ନିଜର ଯତ୍ନ ନେବାକୁ ଅସମର୍ଥ ଥିବାରୁ, ପୀଡିତାଙ୍କ ମା ସମାଜରେ ଅପମାନରୁ ବର୍ତ୍ତିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତଥା ପୀଡିତାଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପ୍ରତି ଥିବା ବିପଦକୁ ଏଡାଇବା ଏବଂ ପୀଡ଼ିତା ଝିଅ ଏବଂ ଶିଶୁର କଲ୍ୟାଣ ହେତୁ ଏହି ରିଟ୍ ଆବେଦନ ମାଧ୍ୟମରେ ଏହି ଭେଷଜବିଜ୍ଞାନ ଆଧାରିତ ଗର୍ଭପାତ ଅଧିନିୟମ, 1971 (ଏହାପରେ ସଂକ୍ଷେପରେ "ଅଧିନିୟମ 1971" ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯିବ) ଅଧୀନରେ ଗର୍ଭପାତ ପାଇଁ ସ୍ୱୀକୃତି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଯେକୌଣସି ସାହାଯ୍ୟ ଯାହା ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ ଅଟେ, ତାହା ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପାଖରେ ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି ।

3. ମାମଲାର ଉପରୋକ୍ତ ପୃଷ୍ଠଭୂମିରେ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ଏସ୍.ସି.ପୁସ୍ପାଳକ ଯିଏ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ନିଯୁକ୍ତ, ସେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଅଧିନିୟମ, 1971 ର ଧାରା 3, 4 ଏବଂ 5, ନିୟମ, 2003 ର ନିୟମ 5 ଏବଂ ନିୟମାବଳୀ, 2003 ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଅନୁଯାୟୀ ଏବଂ **2016 (14) SCC 382** ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ **X ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ** ମାମଲାକୁ ଦର୍ଶାଇ ଗର୍ଭପାତ ପାଇଁ ଏହା ଏକ ଯୋଗ୍ୟ ମାମଲା ବୋଲି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ । ସଂଲଗ୍ନକ -1 ରେ ଥିବା ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍. (ପ୍ରଥମ ସୂଚନା ବିବରଣୀ) ଏବଂ ସଂଲଗ୍ନକ -2 ଅନ୍ତର୍ଗତ ଡାକ୍ତରୀ ବିବରଣୀ, ତାରିଖ 05.09.2020 ର ଏକ ବିବରଣୀ, ସଂଲଗ୍ନକ -A/4 ଅନ୍ତର୍ଗତ ତାରିଖ 09.09.2020 ର ବିବରଣୀ ଏବଂ ସଂଲଗ୍ନକ - C/4 ଶୃଙ୍ଖଳା ଅନ୍ତର୍ଗତ ତାରିଖ 12.09.2020 ର ଶେଷ ବିବରଣୀ ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଥିବା ବିଷୟ ମାନଙ୍କ ଉପରକୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରି ଏବଂ ଅଧିକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ କହିବାକୁ ଗଲେ ପୂର୍ବ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଆଇନଗତ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡିକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ଆବେଦନକରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ତାଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ଏସ୍.ସି. ପୁସ୍ପାଳକ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଏଥିରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରି କହିଥିଲେ ଯେ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗଟିରେ ଜଡ଼ିତ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ସକ୍ଷମ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ଘଟଣାର ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଯାହା ଉପଯୁକ୍ତ ଏବଂ ଉଚିତ, ତାହା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବେ ଏବଂ କେବଳ ପୀଡ଼ିତାଙ୍କୁ ନୁହେଁ, ବରଂ ସେହି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ ଏହି ଘଟଣାର ପ୍ରଭାବରେ ପୀଡ଼ିତ, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ ଉପଯୁକ୍ତ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

4 . ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗଟି ପୂର୍ବରୁ 04.09.2020 ରେ ତାଲିକାଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ଯେଉଁ ଦିନ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମାମଲାରେ ଜଡ଼ିତ ଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗର ପ୍ରାଥମିକ ସମୀକ୍ଷା ପରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ରାଜ୍ୟ-ବିରୋଧୀ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ନୋଟିସ ଜାରି କରି, ଜରୁରୀ ପାଲଟା ଜବାବ ଦାଖଲ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ମାମଲାକୁ ଏଥି ସକାଶେ ତାରିଖ 07.09.2020 କୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା । ଶୁଣାଣି ସମୟରେ, ବିଜ୍ଞ ଅତିରିକ୍ତ ସ୍ଥାୟୀ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ବି.ଆର୍. ବେହେରା, ଏବଂ ଶ୍ରୀ ଏସ୍. ଘୋଷ ଙ୍କ, ବିନିୟମାବଳୀ, 2003 ର ନିୟମ 3 ଅନୁଯାୟୀ ଗଠିତ କମିଟିର ପରବର୍ତ୍ତୀ ସବୁ ବିବୃତି/ମତାମତକୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଆଣିଥିଲେ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ତାରିଖ 08.09.2020 ରେ ଏକ ସ୍ମାରକ ମାଧମରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଦସ୍ତାବିଜ ଏବଂ ଅଧିନିୟମ, 1971 ର ଧାରା 3, 4 ଏବଂ 5 ଏବଂ ବିନିୟମାବଳୀ, 2003 ଅନ୍ତର୍ଗତ ନିୟମ 3 ରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ତଥା ସେଥିରେ ଥିବା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଫର୍ମ ଏବଂ ରିଟ୍ ଆବେଦନର ସଂଲଗ୍ନକ-2 ରେ ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ପୂର୍ବ ବିବରଣୀ ଆଦିକୁ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର କରାଇ, ବିଜ୍ଞ ଅତିରିକ୍ତ ସ୍ଥାୟୀ ଅଧିବକ୍ତା, ଶ୍ରୀ ବେହେରା ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ ସଂଲଗ୍ନକ-2 ର ବିବରଣୀ ରେ ପୀଡ଼ିତ ଝିଅ ମାନସିକ ଦିବ୍ୟାଙ୍ଗ ବୋଲି ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଏବଂ ସେ ଚାରି ମାସ ହେବ

ଗର୍ଭାବସ୍ଥା ଧାରଣ କରିଥିଲେ, ଯଦିଓ କିଛି ସ୍ଥାନରେ ଏହା 16 ସପ୍ତାହ ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ତେବେ, ସଂଲଗ୍ନକ-2 ରେ ଥିବା ପୀଡ଼ିତାଙ୍କ ଶାରୀରିକ ପରୀକ୍ଷା ତଥ୍ୟାବଳୀ ଯାହା 13.08.2020 ରେ ହୋଇଥିବା ପରୀକ୍ଷା ଉପରେ ଆଧାରିତ ଏବଂ ତାରିଖ 05.09.2020 ରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ଶାରୀରିକ ପରୀକ୍ଷା ତଥ୍ୟାବଳୀ ରୁ ପୀଡ଼ିତାଙ୍କର ଗର୍ଭଧାରଣର ଅବଧି ସମ୍ପର୍କରେ କିଛି ସନ୍ଦେହ ଥିବାର ଜଣାପଡ଼େ ବୋଲି ଶ୍ରୀ ବେହେରା ଦର୍ଶାଇଥିଲେ । ତାରିଖ 08.09.2020 ରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ସ୍ମାରକ ସହିତ ସଂଲଗ୍ନିତ ଶାରୀରିକ ପରୀକ୍ଷା ତଥ୍ୟାବଳୀ ଯାହା ତାରିଖ 05.09.2020 ରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଯେଉଁଥିରେ 1971 ର ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଗର୍ଭାବସ୍ଥା ଏବଂ ଗର୍ଭଧାରଣ କରୁଥିବା ମା 'ଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଅବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଡାକ୍ତରଙ୍କ କମିଟି ଗର୍ଭଧାରଣ ଅବଧିକୁ 24 ସପ୍ତାହ ଏବଂ ବିଶେଷ କରି ଗର୍ଭାବସ୍ଥାର ଅବଧିକୁ 24 ସପ୍ତାହ 3 ଦିନ ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ, ତାହା ପ୍ରତି ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ବେହେରା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିଥିଲେ । ସେ ଯାହାହେଉ, 13.08.2020 ତାରିଖର ପୂର୍ବ ବିବରଣୀ ଏବଂ 05.09.2020 ତାରିଖରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ବିବରଣୀ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା 23 ଦିନର ବ୍ୟବଧାନକୁ ଦେଖି, ବିଜ୍ଞ ଅତିରିକ୍ତ ସ୍ଥାୟୀ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ବେହେରା ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣୀର ତଥ୍ୟକୁ ପ୍ରଥମ ବିବରଣୀ ସହ ତୁଳନା କଲେ ମନରେ ସନ୍ଦେହ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ । ଡାକ୍ତରମାନେ ଗର୍ଭାବସ୍ଥାର ଅବଧି 24 ସପ୍ତାହ 3 ଦିନ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ମାତ୍ର 05.09.2020 ତାରିଖରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଶାରୀରିକ ପରୀକ୍ଷା ବିବରଣୀ ଗର୍ଭାବସ୍ଥାର ଅବଧିକୁ 16 ସପ୍ତାହ କିମ୍ବା 4 ମାସ +3 ସପ୍ତାହ ଏବଂ 2 ଦିନ ବା 19 ସପ୍ତାହ ଏବଂ କିଛି ଦିନ ବୋଲି ଦର୍ଶାଏ । ବିଜ୍ଞ ଅତିରିକ୍ତ ସ୍ଥାୟୀ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ବେହେରା, ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଉପସଂହାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟ ଏକ ଶାରୀରିକ ପରୀକ୍ଷା ବିବରଣୀ ର ପ୍ରସ୍ତୁତି ପାଇଁ ମତ ରଖିଥିଲେ; ଯାହାକୁ ନେଇ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ପୁସ୍ପାଳକ କୌଣସି ଆପତ୍ତି କରିନଥିଲେ । ବିଜ୍ଞ ଅତିରିକ୍ତ ସ୍ଥାୟୀ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ବେହେରାଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ସ୍ଥାପନରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଉଭୟ ବିବରଣୀ ମଧ୍ୟରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ଅସ୍ୱାଭାବିକ ବ୍ୟବଧାନକୁ ଦେଖି ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ କମିଟି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ବିବରଣୀ ଫର୍ମ-1 ଅନୁଯାୟୀ ନ ହୋଇଥିବା 08.09.2020 ତାରିଖରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ପୀଡ଼ିତାଙ୍କ ପୁନଃ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ସର୍ତ୍ତମୂଳକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ଆଉ ଏକ ବିବରଣୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ସେଥିରେ ଭ୍ରୁଣର ପ୍ରକୃତ ସ୍ଥିତି, ଗର୍ଭବତୀ ମହିଳାଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଅବସ୍ଥା, ଗର୍ଭଧାରଣ ଜାରି ରଖିବା ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ଶାରୀରିକ ଏବଂ ମାନସିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ତଥା ଭ୍ରୁଣକୁ ଆଘାତ ଲାଗିବ କି ନାହିଁ ଏବଂ ଗର୍ଭବତୀ ମହିଳା ଫର୍ମ-1 ଅନୁଯାୟୀ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକତା ସହିତ ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ଶିଶୁ ପ୍ରସବ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ କି ନାହିଁ, ଏହି ସବୁ ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡିକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ସଂଲଗ୍ନକ-2 ରେ ଥିବା ତଥ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ପୀଡ଼ିତା ମାନସିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅବିକଶିତ ଥିବାରୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ସେହି ସମାନ ଆଦେଶରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ଡାକ୍ତରୀ କମିଟି

ପୀଡ଼ିତାଙ୍କୁ ଅଧିକ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ସମୟରେ, ଆବଶ୍ୟକ ହେଲେ, ଏସ୍.ସି.ବି. ଭେଷଜ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ଏବଂ ଚିକିତ୍ସାଳୟର ମାନସିକ ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ ସହାୟତା ମଧ୍ୟ ନେବେ ଏବଂ 2020 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 10 ତାରିଖ ସୁଦ୍ଧା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବିବରଣୀ ଦାଖଲ କରିବେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଶୁଣାଣି ସମୟରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ପରବର୍ତ୍ତୀ କମିଟିର ବିବରଣୀକୁ ବିଚାରକୁ ନିଆଯାଇ ତଥା ଉଭୟ କମିଟି ଏବଂ ମାନସିକ ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ 09.09.2020 ତାରିଖର ପରବର୍ତ୍ତୀ ବିବରଣୀକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ପରେ ଏହା ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଗର୍ଭପାତ କରାଇବାର କୌଣସି ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ କାରଣ ଏହା ମା'ର ଜୀବନକୁ ବିପଦରେ ପକାଇବ । ପୁନଶ୍ଚ ମାନସିକ ବ୍ୟାଧି ବିଶେଷଜ୍ଞ ଏପରି ପରାମର୍ଶ ଦିଅନ୍ତି ଯେ ଗର୍ଭବତୀ ମହିଳାଙ୍କର ମାନସିକ ଅବସ୍ଥା ଏପରି ଯେ ସେ ଜନ୍ମ ଦେଇ ଶିଶୁର ଯତ୍ନ ନେଇପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ସେ ମଧ୍ୟ ପର ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ଭରଶୀଳ । ଏହି ହେତୁ, ବିଜ୍ଞ ଅତିରିକ୍ତ ସ୍ଥାୟୀ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ବେହେରା ଉପଯୁକ୍ତ ଆଦେଶ ପାରିତ ହେବା ପାଇଁ ଏବଂ ଗର୍ଭପାତକୁ କରାଇବାର ନିବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି ।

5. ପରବର୍ତ୍ତୀ ବିବରଣୀ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ଏସ୍.ସି.ପୁଷ୍ପାଳକ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଯେହେତୁ ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କ କମିଟି ତାଙ୍କର ବିବରଣୀରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଗର୍ଭପାତର କୌଣସି ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ, ତେଣୁ ଉଭୟ ମାଆ ଏବଂ ଗର୍ଭସ୍ଥ ଶିଶୁର ଜୀବନ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇପାରିବ । ଏହା ମଧ୍ୟ ବିଚାରକୁ ନିଆଯିବା ଉଚିତ ଯେ ପୀଡ଼ିତା ଯିଏ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ମତ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଠିକ୍ ମାନସିକ ଅବସ୍ଥାରେ ନାହାନ୍ତି, ତାଙ୍କ ମା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ । ଏହା ସହିତ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା, ଶ୍ରୀ ପୁଷ୍ପାଳକ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସତ୍ୟପାଠ, ବିଶେଷ କରି, ଅନୁଚ୍ଛେଦ 4 ଏବଂ 7 କୁ ଦର୍ଶାଇ ବକ୍ତବ୍ୟ ରଖନ୍ତି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଆର୍ଥିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଦେଇ ଗତି କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଉଭୟ ପୀଡ଼ିତା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଶିଶୁର ଯତ୍ନ ନେଇପାରିବେ ନାହିଁ ଯଦି ତାଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଆର୍ଥିକ ଏବଂ ଚିକିତ୍ସାଗତ ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ ନ କରାଯାଏ ।

6. ଜଡ଼ିତ ବିଷୟର ସାମଗ୍ରିକତାକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉପଲବ୍ଧ କରନ୍ତି ଯେ ଏହା ନିର୍ବିବାଦୀୟ ଯେ ପୀଡ଼ିତା କେବଳ ଶାରୀରିକ ଭାବରେ ଦିବ୍ୟାଙ୍ଗ ନୁହନ୍ତି ବରଂ ମାନସିକ ବ୍ୟାଧିଗ୍ରସ୍ତ ଏବଂ ଅବିବାହିତା ହେବା ହେତୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ଭରଶୀଳ । ଆହୁରି, ପୀଡ଼ିତା ମଧ୍ୟ ଧର୍ଷଣ ଏବଂ ଅବାଞ୍ଛିତ ଗର୍ଭଧାରଣର ଶିକାର ହୋଇଛନ୍ତି । ଯେହେତୁ ଆବେଦନ ପୀଡିତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି, ଡାକ୍ତର ଅବସ୍ଥାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ମା'ଙ୍କର ସମ୍ମତି ନେଇଛନ୍ତି । ସେ ଯାହାହେଉ ତା 05.09.2020 ରିଖରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣୀ ଏବଂ ତା 09.09.2020 ରିଖରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ତୃତୀୟ

ବିବରଣୀରେ ଡାକ୍ତର ଦଳ ସ୍ପଷ୍ଟ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି ଯେ ଗର୍ଭପାତ କରାଯିବା ପାଇଁ କୌଣସି ସୁଯୋଗ ନାହିଁ । ତାରିଖ 12.09.2020 ରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏକ ଚତୁର୍ଥ ବିବରଣୀରେ ପୀଡ଼ିତା ଙ୍କ ଗର୍ଭରେ ଥିବା ଶିଶୁର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଅବସ୍ଥା ଉପରେ ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦେବା କଥା, ଶିଶୁଟି କିପରି ସମସ୍ତ ଅଂଶ ଅକ୍ଷୁର୍ଣ୍ଣ ରଖି ବୃଦ୍ଧି ପାଉଛି ଏବଂ କିପରି ଭ୍ରୂଣ ବୃଦ୍ଧିରେ କୌଣସି ବିପଦନାହିଁ, ଏସବୁ ସୂଚିତ ହୋଇଛି । ଭ୍ରୂଣ ବିଷୟକ ବିବରଣୀଟିର ଅନୁଧ୍ୟାନରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଛନ୍ତି ଯେ ରିପୋର୍ଟରେ ନିମ୍ନମତେ ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଇଛି:-

" ତାଙ୍କର ହେମାଟୋଲୋଜି ଏବଂ ସେରୋଲୋଜିକାଲ୍ ଅନୁସନ୍ଧାନ ରିପୋର୍ଟ ସ୍ୱାଭାବିକ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଅଛି।

ଅଲଟ୍ରାସାଉଣ୍ଡ ରିପୋର୍ଟ ପ୍ରକାଶ କରେ ଯେ ଗର୍ଭଧାରଣର 24 ସପ୍ତାହ (+/-) 2 ସପ୍ତାହରେ କୌଣସି ମୋଟ ଜନ୍ମଗତ ବିଷମତା ବିନା ଗୋଟିଏ ଜୀବନ୍ତ ଭ୍ରୂଣ ଅଛି । ମସ୍ତିଷ୍କ, ମେରୁଦଣ୍ଡ, ହୃଦୟ, ଅଙ୍ଗପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ, ମୁହଁର ଗଠନ, ବୃକକ୍, ମୂତ୍ରାଶୟ ଏବଂ ପାକସ୍ଥଳୀ ସମେତ ଭ୍ରୂଣର ଅଂଶଗୁଡ଼ିକ ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ୱାଭାବିକ ଦେଖାଯାଉଛି । "

7. ଏହି ମାମଲା ସହିତ ଜଡ଼ିତ ତଥ୍ୟ ସବୁକୁ ଏବଂ ପୂର୍ବ ବର୍ଣ୍ଣିତ ବିବରଣୀ ମାନଙ୍କରେ ଥିବା ତଥ୍ୟସମୂହକୁ ବିଚାରକରି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗି ଏହା ଯେ 1971 ଅଧିନିୟମ ତଥା ବିନିୟମାବଳୀ, 2003 ର କେତେକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଯତ୍ନ ନେବା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ, ଯାହା ନିମ୍ନରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ:

ଧାରା-୩: "ଯେତେବେଳେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଡାକ୍ତରୀ ଚିକିତ୍ସକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗର୍ଭପାତ ହୋଇପାରେ ।-

(1) ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା (1860 ର 45) ରେ ଯାହା କିଛି ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଜଣେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଡାକ୍ତରୀ ପ୍ରାକ୍ଟିସନର ସେହି ସଂହିତା ଅନୁଯାୟୀ କିମ୍ବା ବର୍ତ୍ତମାନ ବଳବତ୍ତର ଥିବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଅପରାଧରେ ଦୋଷୀ ହେବେ ନାହିଁ, ଯଦି ଏହି ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଗର୍ଭପାତ ହୁଏ ।

(2) ଉପ-ଧାରା (4) ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ସର୍ତ୍ତ ଅନୁଯାୟୀ, ଜଣେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଡାକ୍ତରୀ ଚିକିତ୍ସକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗର୍ଭଧାରଣକୁ ସମାପ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ, -

(a) ଯେଉଁଠାରେ ଗର୍ଭାବସ୍ଥାର ଅବଧି ବାର ସପ୍ତାହରୁ ଅଧିକ ନୁହେଁ, ଯଦି ଏପରି ଡାକ୍ତରୀ ଚିକିତ୍ସକ, କିମ୍ବା

(b) ଯେଉଁଠାରେ ଗର୍ଭଧାରଣର ସମୟକାଳ 12 ସପ୍ତାହରୁ ଅଧିକ ଏବଂ 20 ସପ୍ତାହରୁ କମ, ଅତି କମରେ 2 ଜଣ ପଞ୍ଜିକୃତ ଡାକ୍ତରଙ୍କର ସଦ୍ ବିଶ୍ୱାସ ଯୁକ୍ତ ମତ ସହିତ -

(i) ଗର୍ଭଧାରଣ ଜାରି ରହିବା ଦ୍ୱାରା ଗର୍ଭବତୀ ମହିଳାଙ୍କ ଜୀବନ ପ୍ରତି ବିପଦ ରହିବ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଶାରୀରିକ କିମ୍ବା ମାନସିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପ୍ରତି ଗୁରୁତର ଆଘାତ ଲାଗିବ; କିମ୍ବା

(ii) ଏକ ବଡ଼ ବିପଦ ରହିଛି ଯେ ଯଦି ପିଲାଟି ଜନ୍ମ ହୁଏ, ତେବେ ସେ ଏପରି ଶାରୀରିକ କିମ୍ବା ମାନସିକ ଅସ୍ୱାଭାବିକତା ଭୋଗିବ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଗୁରୁତର ଭାବରେ ବିକଳାଙ୍ଗ ହେବ ।

ବ୍ୟାଖ୍ୟା 1.- ଯେଉଁଠାରେ ଗର୍ଭବତୀ ମହିଳାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଗର୍ଭଧାରଣ ବଳାତ୍କାର ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହୁଏ, ଏପରି ଗର୍ଭଧାରଣ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ମନସ୍ତାପ ଗର୍ଭବତୀ ମହିଳାଙ୍କ ମାନସିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ଏକ ଗୁରୁତର ଆଘାତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ ।

(3) ଗର୍ଭଧାରଣ ଜାରି ରଖିବା ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟଗତ ସମସ୍ୟା ହେବାର ଆଶଙ୍କା ରହିଛି କି ନାହିଁ ତାହା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ, ଗର୍ଭବତୀ ମହିଳାଙ୍କ ପ୍ରକୃତ କିମ୍ବା ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ପୂର୍ବାନୁମାନଯୋଗ୍ୟ ପରିବେଶକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖାଯାଇପାରିବ, ଯାହା ଉପ-ଧାରା (2) ରେ ଉଲ୍ଲେଖ ହୋଇଛି ।

(4) (a) 18 ବର୍ଷ ବୟସ ଅତିକ୍ରମ କରିନଥିବା, କିମ୍ବା 18 ବର୍ଷ ବୟସ ଅତିକ୍ରମ କରି, ମାନସିକ ରୋଗୀ ହୋଇଥିବା କୌଣସି ମହିଳାଙ୍କ ଗର୍ଭଧାରଣ ତାଙ୍କ ଅଭିଭାବକଙ୍କ ଲିଖିତ ସମ୍ମତି ବ୍ୟତୀତ ଗର୍ଭପାତ କରା ହେବ ନାହିଁ ।

(b) ଖଣ୍ଡ (a) ରେ ଅନ୍ୟଥା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ବ୍ୟତୀତ, ଗର୍ଭବତୀ ମହିଳାଙ୍କ ସମ୍ମତି ବିନା କୌଣସି ଗର୍ଭପାତ ହେବ ନାହିଁ ।"

4. ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଗର୍ଭପାତ ହୋଇପାରେ । - ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଗର୍ଭପାତ ନିମ୍ନଲିଖିତ ସ୍ଥାନ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ କରାଯିବ ନାହିଁ -

(a) ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ କିମ୍ବା ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ କରାଯାଉଥିବା ଡାକ୍ତରଖାନା; କିମ୍ବା

(b) ଏହି ଅଧିନିୟମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସରକାର କିମ୍ବା ସେହି ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗଠିତ ଜିଲ୍ଲା ସ୍ତରୀୟ କମିଟି ଦ୍ୱାରା ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଇଁ ଏକ ସ୍ଥାନ ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇଛି, ଯେଉଁଥିରେ ମୁଖ୍ୟ ଚିକିତ୍ସା ଅଧିକାରୀ କିମ୍ବା ଜିଲ୍ଲା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଉକ୍ତ କମିଟିର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଅଛନ୍ତି ।

ପରନ୍ତୁ, ଜିଲ୍ଲା ସ୍ତରୀୟ କମିଟି, ସରକାର ସମୟ ସମୟରେ ଯେପରି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିବେ, ସଭାଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କ ସମେତ ଅତିକମରେ ତିନି ଜଣ ଏବଂ ଅତିବେଶୀରେ ପାଞ୍ଚ ଜଣ ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ ହେବ ।

5. ଧାରା 3 ଏବଂ 4 କେଉଁ ସମୟରେ ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ ।-

(1) ଧାରା 4 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏବଂ ଉପଧାରା ର ବ୍ୟବସ୍ଥା (ଯାହାକି ଗର୍ଭାବସ୍ଥାର ଅବଧି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏବଂ ଅତିକମରେ ଦୁଇ ଜଣ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଡାକ୍ତରୀ ଚିକିତ୍ସକଙ୍କ ମତାମତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ, ଧାରା 3 ର ଉପଧାରା 2), ପଞ୍ଜୀକୃତ ଡାକ୍ତରୀ ଚିକିତ୍ସକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗର୍ଭପାତ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ମତରେ ଯଦି ଗର୍ଭପାତ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ହୁଏ ଗର୍ଭବତୀ ମହିଳାଙ୍କ ଜୀବନ ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ, ତେବେ ହିଁ ଗର୍ଭପାତ କରା ହୋଇପାରିବ ।

(2) ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା (1860 ର 45) ରେ ଯାହା କିଛି ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଜଣେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ନ ହୋଇଥିବା ଡାକ୍ତରୀ ଚିକିତ୍ସକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗର୍ଭପାତ କଲେ କଠୋର କାରାବାସ ସହିତ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ହେବ ଯାହା ଦୁଇ ବର୍ଷରୁ କମ୍ ହେବ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଯାହା ସାତ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇପାରେ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡସଂହିତା ଅନୁଯାୟୀ, ଏବଂ ସେହି ସଂହିତା, ଏହି ପରିମାଣରେ, ସଂଶୋଧିତ ହେଲା ।

(3) ଯିଏ ଧାରା 4 ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ସ୍ଥାନ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ କୌଣସି ଗର୍ଭପାତ କରେ, ସେ ଏକ ଅବଧି ପାଇଁ କଠୋର କାରାଦଣ୍ଡ ରେ ଦଣ୍ଡିତ ହେବ ଯାହା ଦୁଇ ବର୍ଷରୁ କମ୍ ହେବ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଯାହା ସାତ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇପାରେ ।

(4) ଧାରା 4 ର ଖଣ୍ଡ (b) ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇନଥିବା ସ୍ଥାନର ମାଲିକ ହୋଇଥିବା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଏକ ଅବଧି ପାଇଁ କଠୋର କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ ହେବେ ଯାହା ଦୁଇ ବର୍ଷରୁ କମ୍ ହେବ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଯାହା ସାତ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟ   ବୃଦ୍ଧି ହୋଇପାରେ ।

ଭେଷଜବିଜ୍ଞାନ ଆଧାରିତ ଗର୍ଭପାତ ଅଧିନିୟମ, 2003 ର ବିନିୟମ 3:

3. ମତାମତ କିମ୍ବା ମତାମତକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିବାର ରୂପ । - (1) ଯେଉଁଠି ଗୋଟିଏ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଡାକ୍ତରୀ ପେଶାଜୀବି ମତାମତ କିମ୍ବା ଦୁଇ ଜଣ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଡାକ୍ତରୀ ପେଶାଜୀବିଙ୍କ ଠାରୁ କମ୍ ନଥିବା ଦଳର ମତାମତ, ଧାରା 3 କିମ୍ବା 5 ର ଉପ-ଧାରା (2) ରେ ସୂଚିତ ମତ ଗଠନ କରନ୍ତି, ସେ ଫର୍ମ 1 ରେ ଏପରି ମତକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିବେ ।

(2) ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଡ଼ାକ୍ତର ଯିଏ ଗର୍ଭପାତ କରନ୍ତି, ଗର୍ଭାବସ୍ଥା ସମାପ୍ତି/ଗର୍ଭପାତର ତିନି ଘଣ୍ଟା ମଧ୍ୟରେ ଫର୍ମ 1 ରେ ଏପରି ସମାପ୍ତି ପ୍ରମାଣିତ କରିବେ ।"

8. ଏଠାରେ ଉପରୋକ୍ତ ଉଦ୍ଧୃତ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକରୁ ପାଠ ପରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅବଗତ ହୁଅନ୍ତି ଯେ, 1971 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 3ର ଉପ-ଧାରା (2) (b) ରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ହେତୁ ଗର୍ଭପାତ କରାଇବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ, ଯଦି ଗର୍ଭଧାରଣର ଅବଧି 12 ସପ୍ତାହରୁ ଅଧିକ କିନ୍ତୁ 20 ସପ୍ତାହରୁ ଅଧିକ ହୋଇନଥାଏ, କିନ୍ତୁ ସେଥିରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ଦୁଇ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଡାକ୍ତରୀ ଚିକିତ୍ସକଙ୍କ ମତାମତ ଅନୁଯାୟୀ ଏବଂ ସେଥିରେ ଥିବା ବ୍ୟାଖ୍ୟା 'I' ରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଯତ୍ନ ନେବା ଦରକାର । ଏଠାରେ ଉପରୋକ୍ତ ଧାରା 4 (a) ରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଜଣେ ମହିଳାଙ୍କ ଗର୍ଭଧାରଣ ପାଇଁ ଏକ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଅନୁମତି ରହିଛି, ଏପରିକି 18 ବର୍ଷ ବୟସ ହାସଲ କରିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ଯଦି ମାନସିକ ରୋଗୀ ଥାନ୍ତି, ତେବେ ତାଙ୍କ ଅଭିଭାବକଙ୍କ ଲିଖିତ ସମ୍ମତି ସହିତ ହିଁ ଗର୍ଭପାତ କରାଯିବ ।

ଅଧିନିୟମ, 1971 ଆନୀତ ହେବା ପଛରେ ଯେଉଁ **ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ କାରଣ ସମାହିତ ତଦ୍ ଜନିତ ବକ୍ତବ୍ୟ** ଏଥିରେ ଥିବା '3' ଦଫାରେ ସନ୍ନିବେଶିତ ହୋଇଥିବା ପରିଲକ୍ଷିତ ହୁଏ, ଯାହା ଏହିପରି :-

"3. ଏହିପରି ଭାବରେ ମା 'ଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ଶକ୍ତି ର ଅପଚୟକୁ ଏବଂ ବେଳେବେଳେ ଜୀବନପ୍ରତି ବିପଦକୁ ଏଡ଼ାଯାଇପାରିବ । ପ୍ରସ୍ତାବିତ ପଦକ୍ଷେପ ଯାହାକି ଗର୍ଭପାତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କେତେକ ପ୍ରଚଳିତ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉଦାରୀକରଣ ହେତୁ ସୃଜିତ, (1) ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ରକ୍ଷା ଲାଗି - ମହିଳାଙ୍କ ଜୀବନ ପ୍ରତି ବିପଦ କିମ୍ବା ଶାରୀରିକ କିମ୍ବା ମାନସିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପ୍ରତି ବିପଦ; (2) ମାନବିକତା ବଶତଃ -ଯେବେ ଗର୍ଭଧାରଣ ଯୌନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅପରାଧ ଯଥା ବଳାତ୍କାର ହେତୁ କିମ୍ବା ପାଗଳ ମହିଳାଙ୍କ ସହ ଯୌନ ସମ୍ବନ୍ଧରୁ ହୁଏ, ଇତ୍ୟାଦି ଏବଂ (3) ସୁପ୍ରଜନନ ହେତୁ - ଯେଉଁଠାରେ ପିଲା ଜନ୍ମ ହେଲେ ବିକୃତି ଏବଂ ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ହେବାର ଯଥେଷ୍ଟ ବିପଦ ଥାଏ ।"

ଉପରଲିଖିତ ବୈଧାନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ଏହା ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ, ସାଂସଦମାନେ ସେମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିମତାର ପରିଚୟ ଦେଇ ଏବଂ ଅନେକ ଦିଗରୁ ବିଚାର କରି ଅଧିନିୟମ 1971 ଅନ୍ତର୍ଗତ ଦଫା 3 ର ବିଷୟ 'I' ମଧ୍ୟରେ ମହିଳା ମାନଙ୍କର ଗର୍ଭପାତ ପାଇଁ କିଛି ଉପାଦେୟ ଉପାୟ ନିମିତ୍ତ ସ୍ଥାନ ସଂରକ୍ଷିତ କରିଛନ୍ତି । ସେହିପରି ଏହି ଦଫା ଅଧୀନରେ ମାନବିକତା ଆଧାରରେ ଗର୍ଭଧାରଣର ସମାପ୍ତି ପାଇଁ ସ୍ଥାନ ମଧ୍ୟ

ରଖାଯାଇଛି, ଯେତେବେଳେ ବଳାତ୍କାର କିମ୍ବା ପାଗଳ ମହିଳାଙ୍କ ସହ ଯୌନ ସମ୍ପର୍କ ଭଳି ଯୌନ ଅପରାଧରୁ ଗର୍ଭଧାରଣ ହୋଇଥାଏ । ତେବେ, ଏ ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଠ କଲା ପରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରନ୍ତି ଯେ ଯେତେବେଳେ ଗର୍ଭାବସ୍ଥା 20 ସପ୍ତାହ ଅତିକ୍ରମ କରେ, ଗର୍ଭପାତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଡାକ୍ତରଙ୍କ କମିଟିର ମତାମତ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ।

9 . 05.09.2020 ତାରିଖରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ବିବରଣୀ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ପରେ, ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଏ ଯେ ଏହା ଅଧିନିୟମ, 2003 ର ଫର୍ମ-1 ର ଖଣ୍ଡ-୩ ରେ ଥିବା ବର୍ଣ୍ଣନା ଅନୁଯାୟୀ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରା ଯାଇନଥିଲା ଏବଂ ସେହି ହେତୁ 11.09.2020 ରେ ଏହାର ତାଲିକାଭୁକ୍ତ ହେବା ପରେ ଅଧିକ ବିବରଣୀ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ତାରିଖ 09.09.2020 ରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଆଉ ଏକ ବିବରଣୀ ଯାହା ଏହି ନ୍ୟାୟଳୟଙ୍କର ତାରିଖ 08.09.2020 ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ଅନୁପାଳନ କରେ ତାହା ତା. 11.09.2020 ରିଖରେ ଦାଖଲ ହୋଇଛି । ଏଥିରେ ଜଣେ ମାନସିକ ବିଶେଷଜ୍ଞ ଯୁକ୍ତ ଡାକ୍ତରୀ ଦଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁଥିରେ ଦୁଇ ଜଣ ଡାକ୍ତର ପୀଡ଼ିତାଙ୍କ ପରୀକ୍ଷା U/R 3 ଫର୍ମ 1 ଅନୁଯାୟୀ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଯାହା ସଂଲଗ୍ନକ-A / 4 ମାଧ୍ୟମରେ ଦାଖଲ ହୋଇଛି, ତାହା ନିମ୍ନରେ ଉଦ୍ଧୃତ:-

> "ରୋଗୀ 24 ସପ୍ତାହ ଅବଧିର ଗର୍ଭଧାରଣ କରୁଛନ୍ତି, ତା ସହିତ ସେ ମେଡିକାଲ ନ୍ୟୁରୋଲୋଜିକଲ, ଆଣ୍ଡ ସଇକିଆଟ୍ରିକ- ମୋର୍ବିଡିଟିସ ରେ ପୀଡ଼ିତ । ସର୍ବୋତ୍ତମ ଉପଲବ୍ଧ ଚିକିତ୍ସା ଥାଇ ମଧ୍ୟ ଗର୍ଭପାତ ଏହି ସମୟରେ ଜୀବନ ପ୍ରତି ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଜଟିଳତା ଆଣିପାରେ ।
>
> ଏଭଳି ସ୍ଥିତିରେ, ଗର୍ଭଧାରଣକୁ ଉଚ୍ଚତର କେନ୍ଦ୍ରରେ ପ୍ରସବପୂର୍ବ ଯତ୍ନ ସହିତ ଜାରି ରଖିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରେ ଏବଂ ଏକ ତୃତୀୟସ୍ତରୀୟ ଯତ୍ନ କେନ୍ଦ୍ରରେ ରଖିବାକୁ ଯୋଜନା କରାଯାଇପାରେ ।"

ଉପରୋକ୍ତ ସମସ୍ତରୁ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ 1971 ଅଧିନିୟମର ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଏବଂ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ପରାମର୍ଶକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ଏପରି ମଣନ୍ତି ଯେ ପୀଡ଼ିତାଙ୍କ ଗର୍ଭପାତ ତାଙ୍କ ଜୀବନକୁ ବିପଦରେ ପକାଇବ । ତେବେ ଗର୍ଭରେ ଥିବା ଶିଶୁର ଜୀବନ ବିଷୟରେ ଏଥିରେ କିଛି ତଥ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧ ନଥିଲା । ଏହା ଆହୁରି ପ୍ରକାଶ କରେ, ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ତଥା ମେଡିକାଲ୍ ସୁପରିଣ୍ଟେଣ୍ଡେଣ୍ଟ, ମାନସିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ, ଏସ୍.ସି.ବି. ଏମ୍.ସି.ଏଚ୍, କଟକ, ତାଙ୍କ ବିବରଣୀ ରେ ସଂଲଗ୍ନକ - B/4 ତାରିଖ 09.09.2020 ରେ ନିମ୍ନମତେ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଛନ୍ତି । :-

> "ଉପରୋକ୍ତ ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ରୋଗୀ ମିସ୍. ସସ୍ମିତା ମାଝୀ, 22 ବର୍ଷ, HF, D/o ବାବୁଲି ମାଝୀ, ଆଟ୍-ଫତେପୁର, ପୋ/ପିଏସ୍.-କୁଜଙ୍ଗ, ଜିଲ୍ଲା-ଜଗତସିଂହପୁର (ଓ.ପି.ଡି. ରେଜି. ସଂଖ୍ୟା

11171/09.09.2020) ଙ୍କୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ 09.09.2020 ରେ ଓପିଡି ଆଧାରରେ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରାଯାଇଥିଲା । ତାଙ୍କର ଗଭୀର ବୌଦ୍ଧିକ ଅକ୍ଷମତା (ଗଭୀର ମାନସିକ ଅକ୍ଷମତା) ଥିବା ଜଣାପଡ଼ିଥିଲା । 2010 ରେ ଜାରି ହୋଇଥିବା ଅକ୍ଷମତା ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ ରୋଗୀ ପୂର୍ବରୁ ପୁରୁଣା ଚିହ୍ନଟ ଗୁରୁତର ମାନସିକ ଅକ୍ଷମ ଥିବା ଜଣାଯାଇଥିଲା । ଅବସ୍ଥାଟି ଏପରି ପ୍ରକୃତିର ଯେ ସେ ନିଜର ଯତ୍ନ ନେଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ଭରଶୀଳ ।"

ଏହି ବିବରଣୀ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସୂଚିତ କରେ ଯେ ପୀଡ଼ିତା ପୂର୍ବରୁ ଗୁରୁତର ମାନସିକ ଅକ୍ଷମତାର ଏକ ପୁରୁଣା ଚିହ୍ନଟ ରୋଗୀ ଥିଲେ ଏବଂ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ଭରଶୀଳ । ତେବେ, ଯେହେତୁ ଉପରୋକ୍ତ ବିବରଣୀ ଗୁଡିକ ଗର୍ଭରେ ଥିବା ଶିଶୁର ଅବସ୍ଥା ବିଷୟରେ କିଛି ତଥ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିନଥିଲା, ତେଣୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଆଦେଶ ତାରିଖ 11.09.2020 ଦ୍ୱାରା ଡାକ୍ତରଙ୍କ ଦଳକୁ ଶିଶୁର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଅବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ରିପୋର୍ଟ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ସଠିକ୍ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିପାରିବେ । ଶେଷ ଶୁଣାଣି ସମୟରେ, ବିଜ୍ଞ ଅତିରିକ୍ତ ସ୍ଥାୟୀ ଅଧିବକ୍ତା, ଶ୍ରୀ ବେହେରା ହାଜର ହୋଇ ଶିଶୁର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଅବସ୍ଥା ସହିତ ଜଡ଼ିତ ସଂଲଗ୍ନକ- C/4 ସିରିଜ୍ ମାଧମରେ 12.09.2020 ତାରିଖରେ ଏକ ବିଶିଷ୍ଟ ବିବରଣୀ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏଥିରେ ନିମ୍ନମତେ ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଇଛି :-

"ତାଙ୍କର ହେମାଟୋଲୋଜି ଏବଂ ସେରୋଲୋଜିକାଲ୍ ଅନୁସନ୍ଧାନ ବିବରଣୀ ସ୍ୱାଭାବିକ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଅଛି ।

ଅଲଟ୍ରାସାଉଣ୍ଡ ରିପୋର୍ଟ ପ୍ରକାଶ କଲା ଯେ ଗର୍ଭଧାରଣର 24 ସପ୍ତାହ (+/-)2 ସପ୍ତାହର ଅବଧିରେ କୌଣସି ମୋଟ ଜନ୍ମଗତ ବିଷମତା ବିନା ଗୋଟିଏ ଜୀବନ୍ତ ଭ୍ରୂଣ ଅଛି । ମସ୍ତିଷ୍କ, ମେରୁଦଣ୍ଡ, ହୃଦୟ, ଅଙ୍ଗପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ, ମୁହଁର ଗଠନ, ବୃକକ୍, ମୂତ୍ରାଶୟ ଏବଂ ପାକସ୍ଥଳୀ ସମେତ ଭ୍ରୂଣର ଅଂଶଗୁଡ଼ିକ ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ୱାଭାବିକ ଦେଖାଯାଉଛି ।

ରୋଗୀକୁ ନିୟମିତ ପ୍ରସବପୂର୍ବ ଯାଞ୍ଚ, ଚିକିତ୍ସା ଏବଂ ପ୍ରସବ ନିମନ୍ତେ କଟକସ୍ଥିତ ଏସ୍.ସି.ବି, ଏମ୍.ସି.ଏଚ୍. ସ୍ଥିତ ଏକ ତୃତୀୟସ୍ତରୀୟ ଯତ୍ନ କେନ୍ଦ୍ରରେ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ।"

10. ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅତିରିକ୍ତ ସତ୍ୟପାଠକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି 13.09.2020 ରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଧର୍ଷିତା ଜଣେ ମାନସିକ ବିକଳାଙ୍ଗ/ଦିବ୍ୟାଙ୍ଗ, ଶାରୀରିକ ଭାବରେ ବିକଳାଙ୍ଗ/ଦିବ୍ୟାଙ୍ଗ ଏବଂ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇଥିବାରୁ ତାଙ୍କ ଅଭିଭାବକ ମା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ରେ ତାଙ୍କ ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥା ବା ଅକ୍ଷମତାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେ ଏପରି ଦାୟିତ୍ୱ ନେବାକୁ କୁଣ୍ଠା କରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି, ଯଦି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆର୍ଥିକ ତଥା ଚିକିତ୍ସାଗତ ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଏବଂ ଜିଲ୍ଲା ମୁଖ୍ୟ ଚିକିତ୍ସକ ଏସ୍.ସି.ବି ଭେଷଜ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ, କଟକ ଏବଂ ଜିଲ୍ଲା ପ୍ରଶାସନ ଉଭୟ ପୀଡ଼ିତା ମା ଏବଂ ଗର୍ଭସ୍ଥ

ଶିଶୁକୁ ଜନ୍ମ ନେବାପାଇଁ ସହଯୋଗ କରିବାକୁ ତଥା ଏସ୍.ସି.ବି ଭେଷଜ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ, କଟକ ପୀଡ଼ିତା ଏବଂ ଶିଶୁକୁ ତାଙ୍କ ବାସଭବନକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବାକୁ ଅନୁମୋଦନ ଦେବା ଏବଂ ଜିଲ୍ଲା ପ୍ରଶାସନ ଶିଶୁର ଯତ୍ନ ନେବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି କରନ୍ତି ।

11 . କୌଣସି ମତ ପୋଷଣ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ବଳାତ୍କାରର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ପୀଡ଼ିତାଙ୍କ ଗର୍ଭଧାରଣକୁ ବିଚାର କରି ଦେଖନ୍ତି ଯେ ଯେହେତୁ ପୀଡ଼ିତାଙ୍କୁ 13.08.2020 ରେ ଡାକ୍ତରୀ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ହାଜର କରାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳୁ ଯଦି ଅଧିନିୟମ, 1971 ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଅବଲମ୍ବନରେ ପୀଡ଼ିତାଙ୍କର ଯତ୍ନ ନିଆହୋଇଥାନ୍ତା, କାରଣ ଗର୍ଭଧାରଣର ସମୟ ସେତେବେଳକୁ ମାତ୍ର 16 ସପ୍ତାହ ହୋଇଥିଲା, ଅବାଞ୍ଛିତ ଗର୍ଭଧାରଣକୁ ଏଡ଼ାଇ ଦିଆଯାଇ ପାରିଥାନ୍ତା । ସରକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଅବହେଳା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟମୂଳକ କିମ୍ବା ଅସାବଧାନତା ଦ୍ୱାରା ହୋଇନଥାଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ଅବହେଳା ଦ୍ୱାରା ପୀଡ଼ିତ ତଥା ଆଗାମୀ ଶିଶୁ ମଧ ସାରା ଜୀବନ ମାନସିକ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଏବଂ ସାମାଜିକ କଳଙ୍କର ଚିହ୍ନ ସହିତ ଅତ୍ୟଧିକ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭୋଗିବେ ।

12 . ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୁଏ ଯେ ଅନାବଶ୍ୟକ ଗର୍ଭର ନଷ୍ଟ ନକରାଯିବା ପାଇଁ ଥିବା ଦେଶର ଆଇନ ଉପରେ, ମାନ୍ୟବର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ***ସୁଚିତା ଶ୍ରୀବାସ୍ତବ ବନାମ ଚଣ୍ଡିଗଡ଼ ପ୍ରଶାସନ*** **ମାମଲାରେ ଯାହା (2009) 9 SCC 1:(2009) 3 SCC (ଦେୱାନି.) 570 ପୃଷ୍ଠା 13 ରେ** ପ୍ରକାଶିତ ସେଥିରେ ନିମ୍ନମତେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି :

> **20.** ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଆମେ ଭେଷଜବିଜ୍ଞାନଆଧାରିତ ଗର୍ଭପାତ ଅଧିନିୟମ, 1971 ର ଭାଗ ୩ ର ଭାଷା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ (ଏହା ପରେ "ଏମ୍.ଟି.ପି ଅଧିନିୟମ" ଭାବରେ ମଧ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି) ଯାହା ନିମ୍ନରେ ଅଛି :
>
> "3. *ଯେତେବେଳେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଡାକ୍ତରୀ ଚିକିତ୍ସକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗର୍ଭପାତ ହୋଇପାରେ ।-* (1) ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା, 1860 ରେ ଯାହା କିଛି ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଜଣେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଡାକ୍ତରୀ ପ୍ରାକ୍ଟିସନର ସେହି କୋଡ୍ ଅନୁଯାୟୀ କିମ୍ବା ବର୍ତ୍ତମାନ ବଳବତ୍ତର ଥିବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଅପରାଧରେ ଦୋଷୀ ହେବେ ନାହିଁ, ଯଦି ଏହି ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଗର୍ଭପାତ ହୁଏ ।
>
> (2) ଉପ-ଦଫା (4) ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଅନୁବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ, ଜଣେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଡାକ୍ତରୀ ଚିକିତ୍ସକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗର୍ଭପାତ କରାଯାଇପାରିବ, -
>
> (a) ଯଦି ଗର୍ଭାବସ୍ଥାର ଅବଧି ବାର ସପ୍ତାହରୁ ଅଧିକ ନୁହେଁ, ଯଦି ଏପରି ଡାକ୍ତରୀ ଚିକିତ୍ସକ ଅଛନ୍ତି, କିମ୍ବା

(b) ଯେଉଁଠାରେ ଗର୍ଭାବସ୍ଥାର ଅବଧି ବାର ସପ୍ତାହରୁ ଅଧିକ କିନ୍ତୁ କୋଡ଼ିଏ ସପ୍ତାହରୁ ଅଧିକ ନୁହେଁ, ଯଦି ଅତିକମରେ ଦୁଇ ଜଣ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଡାକ୍ତରୀ ଚିକିତ୍ସକଙ୍କ ସଦବିଶ୍ୱାସରେ ଗଠିତ ମତ ଅନୁଯାୟୀ ତାହା -

(i) ଗର୍ଭଧାରଣ ଜାରି ରଖିବା ଦ୍ୱାରା ଗର୍ଭବତୀ ମହିଳାଙ୍କ ଜୀବନ ପ୍ରତି ବିପଦ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଶାରୀରିକ ଏବଂ ମାନସିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ବିପଦ ଥାଏ; କିମ୍ବା

(ii) ଏକ ବଡ଼ ବିପଦ ରହିଛି ଯେ ଯଦି ପିଲାଟି ଜନ୍ମ ହୁଏ, ତେବେ ସେ ଏପରି ଶାରୀରିକ କିମ୍ବା ମାନସିକ ଅସ୍ୱାଭାବିକତା ଭୋଗିବ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଗୁରୁତର ଭାବରେ ବିକଳାଙ୍ଗ ହେଇପାରେ ।

ବ୍ୟାଖ୍ୟା 1.- ଯଦି ଗର୍ଭବତୀ ମହିଳାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗର୍ଭଧାରଣ ବଳାତ୍କାର ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଏ, ତେବେ ଏପରି ଗର୍ଭଧାରଣ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିବା ମନସ୍ତାପ ଗର୍ଭବତୀ ମହିଳାଙ୍କ ମାନସିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପ୍ରତି ଏକ ଗୁରୁତର ଆଘାତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ ।

ବ୍ୟାଖ୍ୟା 2.- ଯଦି କୌଣସି ବିବାହିତା ମହିଳା କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପିଲାମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟାକୁ ସୀମିତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟବହୃତ କୌଣସି ଉପକରଣ କିମ୍ବା ପଦ୍ଧତିର ବିଫଳତା ହେତୁ କୌଣସି ଗର୍ଭଧାରଣ ଘଟେ, ତେବେ ଏହିପରି ଅବାଞ୍ଛିତ ଗର୍ଭଧାରଣ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ଯନ୍ତ୍ରଣା ଗର୍ଭବତୀ ମହିଳାଙ୍କ ମାନସିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ଏକ ଗୁରୁତର ଆଘାତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରେ ।

(3) ଉପ-ଦଫା (2) ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ପରି ଗର୍ଭଧାରଣ ଜାରି ରଖିବା ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଉପରେ ଆଘାତ ଲାଗିବାର ଆଶଙ୍କା ରହିଛି କି ନାହିଁ ତାହା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ, ଗର୍ଭବତୀ ମହିଳାଙ୍କ ପ୍ରକୃତ କିମ୍ବା ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ପୂର୍ବାନୁମାନଯୋଗ୍ୟ ପରିବେଶକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖାଯାଇପାରିବ ।

(4) (a) 18 ବର୍ଷ ବୟସ ଅତିକ୍ରମ କରିନଥିବା କିମ୍ବା 18 ବର୍ଷ ବୟସ ଅତିକ୍ରମ କରି ମାନସିକ ରୋଗୀ ହୋଇଥିବା କୌଣସି ମହିଳାଙ୍କ ଗର୍ଭପାତ ତାଙ୍କ ଅଭିଭାବକଙ୍କ ଲିଖିତ ସମ୍ମତି ବ୍ୟତୀତ ହେବ ନାହିଁ ।

(b) ଖଣ୍ଡ (a) ର ଅନ୍ୟଥା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ବ୍ୟତୀତ, ଗର୍ଭବତୀ ମହିଳାଙ୍କ ସମ୍ମତି ବ୍ୟତୀତ କୌଣସି ଗର୍ଭପାତ ହେବ ନାହିଁ ।"

ଉପରୋକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଏକ ସରଳ ପଠନ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ ଭାରତୀୟ ଆଇନ କେବଳ ଗର୍ଭପାତ ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଏ ଯଦି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସର୍ତ୍ତ ପୂରଣ ହୁଏ ।

21. ଯେତେବେଳେ 1971 ରେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଏମ୍.ଟି.ପି. ଅଧିନିୟମ ପ୍ରଣୟନ କରାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଏହା ମୁଖ୍ୟତଃ 1967 ର ଗର୍ଭପାତ ଅଧିନିୟମ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା, ଯାହା ୟୁନାଇଟେଡ୍ କିଙ୍ଗଡ଼ମ୍ (ୟୁ.କେ) ରେ ପାରିତ ହୋଇଥିଲା । ଅଧିନିୟମଗତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ଏକ ଯୋଗ୍ୟ "ଗର୍ଭପାତର ଅଧିକାର" ପ୍ରଦାନ କରିବା ଏବଂ ଗର୍ଭପାତ କଦାପି ଗର୍ଭବତୀ ମା 'ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ସାଧାରଣ ଉପାୟ ଭାବରେ ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇନାହିଁ ।

22. ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ଜଣେ ମହିଳାଙ୍କ ପ୍ରଜନନ ପସନ୍ଦ କରିବାର ଅଧିକାର ମଧ୍ୟ ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 21 ଅନୁଯାୟୀ "ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସ୍ୱାଧୀନତା" ର ଏକ ଦିଗ ଅଟେ ।

ଏହା ସ୍ୱୀକାର କରିବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ ପ୍ରଜନନ ପସନ୍ଦଗୁଡିକ ପ୍ରଜନନ କରିବା ସହିତ ପ୍ରଜନନରୁ ଦୂରେଇ ରହିବା ପାଇଁ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରିବ । ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ବିଚାର ହେଉଛି ଯେ ଜଣେ ମହିଳାଙ୍କ ଗୋପନୀୟତା, ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଏବଂ ଶାରୀରିକ ଅଖଣ୍ଡତାର ଅଧିକାରକୁ ସମ୍ମାନ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ । ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ଯୌନ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାରେ ମହିଳାଙ୍କ ଅଧିକାର କିମ୍ବା ବିକଳ୍ପ ଭାବରେ ଗର୍ଭନିରୋଧକ ପଦ୍ଧତିର ବ୍ୟବହାର ଉପରେ ଅତ୍ୟାଗ୍ରହ ଭଳି ପ୍ରଜନନ ପସନ୍ଦ ଉପରେ କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ରହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଅଧିକନ୍ତୁ, ମହିଳାମାନେ ବନ୍ଧ୍ୟାକରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା ପରି ଜନ୍ମ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପଦ୍ଧତି ବାଛିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱାଧୀନ ଅଟନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଉପସଂହାରକୁ ନିଆଯାଇ, ପ୍ରଜନନ ଅଧିକାରରେ ଜଣେ ମହିଳାଙ୍କ ଗର୍ଭଧାରଣକୁ ଏହାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବଧି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବହନ କରିବା, ଜନ୍ମ ଦେବା ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସନ୍ତାନ ପ୍ରତିପୋଷଣ କରିବାର ଅଧିକାର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ତଥାପି, ଗର୍ଭବତୀ ମହିଳାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଶିଶୁର ଜୀବନକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଏକ "ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ରାଷ୍ଟ୍ର ସ୍ୱାର୍ଥ" ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ତେଣୁ, ଗର୍ଭପାତ କେବଳ ସେତେବେଳେ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଏ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଅଧିନିୟମରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସର୍ତ୍ତଗୁଡିକ ପୂରଣ ହୁଏ । ତେଣୁ, ଏମ୍.ଟି.ପି. ଅଧିନିୟମ, 1971ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଭାବେ ଦେଖାଯାଇପାରିବ, ଯାହା ପ୍ରଜନନ ଚୟନ ଉପରେ ଲାଗୁ କରାଯାଇଛି ।

23. ଉପରୋକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅନୁଧ୍ୟାନରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ ଯେ ସାଧାରଣତଃ ଗର୍ଭଧାରଣ ସେତେବେଳେ ସମାପ୍ତ ହୋଇପାରିବ ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ଡାକ୍ତରୀ ଚିକିତ୍ସକ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବେ ଯେ "ଗର୍ଭଧାରଣ ଜାରି ରଖିବା ଦ୍ୱାରା ଗର୍ଭବତୀ ମହିଳାଙ୍କ ଜୀବନ ପ୍ରତି ବିପଦ ରହିବ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଶାରୀରିକ କିମ୍ବା ମାନସିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପ୍ରତି ଗୁରୁତର ଆଘାତ ଲାଗିବ" (ଧାରା 3(2)(i) ଅନୁଯାୟୀ) କିମ୍ବା ଯେତେବେଳେ "ଏକ ଯଥେଷ୍ଟ ବିପଦ ଅଛି ଯେ ଯଦି ପିଲା ଜନ୍ମ ହୁଏ, ତେବେ ଏହା ଏପରି ଶାରୀରିକ କିମ୍ବା ମାନସିକ ଅସ୍ୱାଭାବିକତାରେ ପୀଡ଼ିତ ହେବ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଗୁରୁତର ଭାବରେ ବିକଳାଙ୍ଗ/ଦିବ୍ୟାଙ୍ଗ ହେଇପାରେ" (ଧାରା 3(2)(ii) ଅନୁଯାୟୀ) । ଗର୍ଭାବସ୍ଥାର ବାର ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ ଗର୍ଭପାତ ଆଦେଶ ପାଇଁ ଜଣେ ଡାକ୍ତରୀ ଚିକିତ୍ସକଙ୍କ ସନ୍ତୋଷବ୍ୟକ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ଥିବାବେଳେ, ଗର୍ଭାବସ୍ଥାର ବାରରୁ କୋଡ଼ିଏ ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ ଗର୍ଭପାତ ଆଦେଶ ପାଇଁ ଦୁଇଜଣ ଡାକ୍ତରୀ ଚିକିତ୍ସକ ଏହି ଆଧାରଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଗୋଟିଏ ବିଷୟରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

24. ଧାରା 3 ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ମଧ୍ୟ ଗର୍ଭଧାରଣର ସମାପ୍ତି / ଗର୍ଭପାତ ଉପରେ ବିଚାର କରେ ଯେତେବେଳେ ଏହା ଏକ ବଳାତ୍କାର କିମ୍ବା ଜନ୍ମ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପଦ୍ଧତିର ବିଫଳତା ର ପରିଣାମ ଅଟେ କାରଣ ଏହି ଦୁଇଟି ଘଟଣା ଜଣେ ମହିଳାଙ୍କ "ମାନସିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ଗୁରୁତର ଆଘାତ" ସହିତ ସମାନ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି ।

25. ଏପରି ସମସ୍ତ ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଗର୍ଭପାତ ସହିତ ଆଗକୁ ବଢିବା ପାଇଁ ଗର୍ଭବତୀ ମହିଳାଙ୍କ ସମ୍ମତି ଏକ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଆବଶ୍ୟକତା । ଏମ୍.ଟି.ପି. ଅଧିନିୟମ, 1971 ର ଅଧିନିୟମ 3(4)(b) ରେ ଏହି ସ୍ଥିତି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

26. ଏହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 3(4)(a) ରେ ଏହି ସମ୍ମତି ନିୟମର ବ୍ୟତିକ୍ରମ ରଖାଯାଇଛି । ଧାରା 3(4)(a) ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ଗର୍ଭବତୀ ମହିଳା ଅଠର ବର୍ଷରୁ କମ୍ କିମ୍ବା ଜଣେ "ମାନସିକ ରୋଗୀ" ବ୍ୟକ୍ତି, ଯଦି ଗର୍ଭବତୀ ମହିଳାଙ୍କ ଅଭିଭାବକ ଏଥିପାଇଁ ସମ୍ମତି ଦିଅନ୍ତି ତେବେ ଗର୍ଭପାତ କରାଯାଇପାରିବ । ଅନ୍ୟ ଏକମାତ୍ର ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଏମ୍.ଟି.ପି. ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5(1) ରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ, ଯାହା ଜଣେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଡାକ୍ତରୀ ଚିକିତ୍ସକଙ୍କୁ ଗର୍ଭପାତ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେଇଥାଏ, ଯେତେବେଳେ ସେ ସଦ୍ ବିଶ୍ୱାସରେ ମତ ଦିଅନ୍ତି ଯେ ଏହା "ଗର୍ଭବତୀ ମହିଳାଙ୍କ ଜୀବନ ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ତୁରନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ" । ସ୍ପଷ୍ଟତଃ, ଏହି ବ୍ୟତିକ୍ରମଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିଟି ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ ।

56. ବର୍ତ୍ତମାନର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର କାରଣ ହୋଇଥିବା ତଥ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ପୀଡ଼ିତା ତାଙ୍କ ଗର୍ଭଧାରଣର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ଯୌନ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ପାଇଁ ସମ୍ମତି ଦେବାକୁ ସକ୍ଷମ ଥିଲେ କି ନାହିଁ, ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଏକ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଅପରାଧିକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ସମାଧାନ କରାଯିବ । ଉକ୍ତ ମାମଲାରେ ଏକ ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍. ପୂର୍ବରୁ ଦାଖଲ ହୋଇସାରିଛି ଏବଂ ନାରୀ ନିକେତନର ଦୁଇ ଜଣ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରହରୀ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବଳାତ୍କାରରେ ସେମାନଙ୍କର ଭୂମିକା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରାଯାଉଛି ।

57. ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଯେଉଁ ମୂଳ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକ ଉଠାଯାଇଥିଲା, ତାହା ଥିଲା, ପୀଡ଼ିତା ଏକ ସନ୍ତାନ ପ୍ରସବ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ଗର୍ଭପାତ କରାଯାଇପାରିବ କି ନାହିଁ ଏବଂ ଏପରି ଗର୍ଭପାତ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ "ସର୍ବୋତ୍ତମ ସ୍ୱାର୍ଥ" ପୂରଣ ହେବ କି ନାହିଁ । ପୂର୍ବୋକ୍ତ ଆଲୋଚନାରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଥିବା ପରି, ଆମର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଉଛି ଯେ ପୀଡିତାଙ୍କ ଗର୍ଭଧାରଣ ତାଙ୍କ ସମ୍ମତି ବିନା ନଷ୍ଟ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହା ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ଗ୍ରହଣ ତାଙ୍କ "ସର୍ବୋତ୍ତମ ସ୍ୱାର୍ଥ" କୁ ରକ୍ଷା କରିନଥାନ୍ତା ।

58. ଆମର ବିଚାର ଅନୁସାରେ, ଏମ୍.ଟି.ପି. ଅଧିନିୟମର ଭାଷା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ବୟସ୍କ ମାନସିକ ଅନଗ୍ରସର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସ୍ୱାୟତ୍ତତାକୁ ସମ୍ମାନ କରେ । ଯେହେତୁ ଏହି ମାମଲାରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବୈଧାନିକ ସର୍ତ୍ତ ପୂରଣ କରାଯାଇନାହିଁ, ତେଣୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଗର୍ଭଧାରଣର ଅବସାନ ସହିତ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା ପାଇଁ ଆମେ ସମ୍ମତିର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ହ୍ରାସ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇପାରିବୁ ନାହିଁ । ଆମେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରିଛୁ ଯେ ଏପରି ବିଳମ୍ବ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ (ଗର୍ଭଧାରଣ ସମୟର 19-20 ସପ୍ତାହ) ଗର୍ଭପାତ ସହିତ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା ପୀଡ଼ିତାଙ୍କ ଶାରୀରିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟପାଇଁ ତାପୂର୍ଯ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ବିପଦ ସୃଷ୍ଟି କରେ ।

59. ଶେଷରେ, ସାମାନ୍ୟ ଭାବରେ ମାନସିକ ବିକଳାଙ୍ଗ/ଦିବ୍ୟାଙ୍ଗ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ପିତାମାତାଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ ନିର୍ବାହ କରିପାରିବେ କି ନାହିଁ ତାହା ନିରପେକ୍ଷ ଭାବରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ଆମେ ସାମାଜିକ ପୂର୍ବଧାରଣା ବାହାରେ ଦେଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ଅନୁରୋଧ କରିଛୁ ।

60. ପୀଡ଼ିତାଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିବା ବିଶେଷଜ୍ଞ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ରେକର୍ଡ କରାଯାଇଥିବା ଫଳାଫଳ ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଗର୍ଭାବସ୍ଥା ଜାରି ରଖିବା ପୀଡ଼ିତା ଙ୍କ ଶାରୀରିକ କିମ୍ବା ମାନସିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପ୍ରତି କୌଣସି ଗୁରୁତର

ବିପଦ ସୃଷ୍ଟି କରେ ନାହିଁ ଏବଂ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଶିଶୁ ଏକ ଜନ୍ମଗତ ବ୍ୟାଧିରେ ପୀଡ଼ିତ ହେବାର କୌଣସି ସଙ୍କେତ ନାହିଁ । ତଥାପି, ପୀଡ଼ିତାଙ୍କ ମାନସିକ କ୍ଷମତା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା ବ୍ୟକ୍ତ କରାଯାଇଛି ଯେ ସେ ଗର୍ଭାବସ୍ଥାକୁ ଏହାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବଧି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବହନ କରିବାରେ, ଏକ ଶିଶୁ ପ୍ରସବ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଶିଶୁ ଯତ୍ନରେ ସକ୍ଷମ ହେବେ ବୋଲି । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ, ଆମେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ଯେ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଚିକିତ୍ସା ସୁବିଧା ଉପଲବ୍ଧ କରାଯାଉ ଯାହା ଦ୍ଵାରା ଗର୍ଭାବସ୍ଥା ସମୟରେ ତଥା ପ୍ରସବ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଯତ୍ନ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ଯତ୍ନ ଏବଂ ତଦାରଖ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇପାରିବ ।

ସେହିଭଳି ମାନ୍ୟବର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟରେ ମାମଲା *Z ବନାମ ବିହାର ରାଜ୍ୟ*, **(2018) 11 SCC 572** ରେ ନିମ୍ନମତେ ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି :

47. ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ ହାଥରେ ଥିବା ମାମଲାରେ, ଆମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଛୁ, ଏ.ଆଇ.ଆଇ.ଏମ୍.ଏସ୍. ର ମେଡିକାଲ ବୋର୍ଡର ରିପୋର୍ଟ ଅନୁଯାୟୀ ଗର୍ଭପାତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଜୀବନ ପାଇଁ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇପାରେ, ଯାହା ମଧ୍ଯ 03-05-2017 ତାରିଖର ଏହି ଅଦାଲତ ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଉଚିତ ହୋଇଥିଲା [*Z ବନାମ ବିହାର ରାଜ୍ୟ*, (2017) 14 SCC 525 : (2017) 14 SCC 526: (2017) 4 SCC (Cri) 916: (2017) 4 SCC (Cri) 917] । ପାଟନାର ସରକାରୀ ଡାକ୍ତରଖାନା ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟରେ ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିଲେ, ଏହି ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଏଡ଼ାଇ ଦିଆଯାଇ ପାରିଥାଆନ୍ତା । ଡାକ୍ତରଖାନାର ଅବହେଳା ଏବଂ ଅସାବଧାନତା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭୋଗିବାକୁ ବାଧ୍ଯ କରାଯାଇଛି । କେତେକ ସମୟରେ ଶାରୀରିକ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଅପେକ୍ଷା ମାନସିକ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଅଧିକ ଗୁରୁତର ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥାଏ ।

56. ଅଧୁନା ମାମଲାରେ, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ମାନସିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ଗୁରୁତର ଆଘାତ ପାଇଛନ୍ତି । ଉକ୍ତ ଆଘାତ ଜାରି ରହିଛି । ଏହା ଏକ ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଯେ ଏହି ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ତୁରନ୍ତ ପ୍ରୟାସ କରାଯିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେ ବଳାତ୍କାରର ଶିକାର ହୋଇଥିବାରୁ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ପ୍ରସବର ମନସ୍ତାପକୁ ଏଡାଇ ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ଡାକ୍ତରୀ ରିପୋର୍ଟରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ପୀଡିତାଙ୍କ ଜୀବନ ପ୍ରତି ବିପଦ ଥିଲା । ତେଣୁ, ଆମେ ଭାବିବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଯେ ଆଘାତର ନିରନ୍ତରତା ମନରେ ଏକ ଫାଟ ସୃଷ୍ଟି କରେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ସମାନ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭୋଗିବାକୁ ବାଧ୍ଯ । କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିର ମୁକାବିଲା କରିବା ପାଇଁ କାହାରି ମନରେ ସାହସ ଥାଇପାରେ କିମ୍ବା ସାହସ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ବଳାତ୍କାରର ଆଘାତ ତାଙ୍କୁ ବେଡ଼ି ରେ ବାନ୍ଧି କରି ରଖିବ ଏବଂ ସେ ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିବା ନିଷ୍ଠୁର ଆଘାତ ଏବଂ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ ଦାସ କରି ରଖିବ । ତାଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ବଦଳାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି, ତାହା ଅମୋଚନୀୟ । କିନ୍ତୁ ଜଣେ ଗର୍ଭବତୀ ହେଇଥିବାରୁ, ତାଙ୍କୁ କ୍ଷତିପୂରଣ ଦେବାକୁ ପଡିବ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ସହ ନିଜ ଜୀବନ ବଞ୍ଚିବେ ଏବଂ ରାଜ୍ୟର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଯେଉଁମାନେ ଅବହେଳା କରିଥିଲେ ସେମାନେ ବୁଝିବେ ଯେ

ବର୍ତ୍ତମାନର ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅସଦାଚରଣର କୌଣସି ସ୍ଥାନ ନାହିଁ । ଯାହା ଆବଶ୍ୟକ ତାହା ହେଉଛି ତ୍ୱରିତତା ।

57. ଏହି କୋର୍ଟ ପୂର୍ବରୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଧାରା 357-'A' ଅନୁଯାୟୀ ପୀଡ଼ିତ କ୍ଷତିପୂରଣ ଯୋଜନା ଅଧୀନରେ ତାଙ୍କୁ କ୍ଷତିପୂରଣ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ଉଚିତ । ସେ ବଳାତ୍କାରର ଶିକାର ହୋଇଥିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ଟଙ୍କା 3,00,000/- ଦିଆଯାଇଛି । ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ କୁହାଯାଇପାରେ ଯେ କ୍ଷତିପୂରଣ ପ୍ରଦାନ ରେ ଅବହେଳା ଏବଂ ରାଜ୍ୟର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଯେଉଁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ପାଇଁ ଦାୟୀ ତାହା ଭିନ୍ନ କାରଣର, ଏହା ସାର୍ବଜନିକ ଆଇନର ପ୍ରତିକାର ମଧ୍ୟରେ ଆସେ ଏବଂ ଏହାର ଏକ ଭିନ୍ନ ବିଭାଗ ଅଛି । ପୀଡ଼ିତାଙ୍କୁ ଭୋଗିବାକୁ ପଡୁଥିବା ମାନସିକ ଆଘାତକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆମେ ଭାବୁଛୁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ରାଜ୍ୟଠାରୁ କ୍ଷତିପୂରଣ ଭାବରେ ଟଙ୍କା 10,00,000/- (କେବଳ ଦଶ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା)ର ରାଶି ପାଇବା ଉଚିତ ଏବଂ ଏହାକୁ ତାଙ୍କ ନାମରେ ଏକ ସ୍ଥାୟୀ ଜମା ରାଶିରେ ରଖାଯିବ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେ ସୁଧ ଉପଭୋଗ କରିପାରିବେ । ଆମେ ଏପରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛୁ କାରଣ ଆମେ ଚାହୁଁ ଯେ ସେହି ଟଙ୍କା ସଠିକ୍ ଭାବରେ ରଖାଯାଉ ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉ । ଶିଶୁର ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏହା ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇପାରେ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ଏହା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଜନ୍ମ ହେବାକୁ ଥିବା ଶିଶୁକୁ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଉପଯୁକ୍ତ ଚିକିତ୍ସା ଏବଂ ପୁଷ୍ଟିକର ଖାଦ୍ୟ ଦିଆଯିବ ଏବଂ ଯଦି କୌଣସି ଚିକିତ୍ସା ସହାୟତା ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ, ତାହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । ଯଦି ଭବିଷ୍ୟତରେ କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ ଆସେ, ତେବେ ଶିଶୁର ଜନ୍ମ ପରେ ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଯିବାର ସ୍ୱାଧୀନତା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଅଛି ।

13. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ପୁସ୍ପାଳକ ଶୁଣାଣି ସମୟରେ କିଛି ପୂର୍ବନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ ଯଥା ***A ବନାମ ଭାରତୀୟ ସଂଘ*** : (2018) 14 SCC. 75, ***ମମତା ବନାମ ଭାରତୀୟ ସଂଘ*** : (2018) 14 SCC. 289, ***ଶର୍ମିଷ୍ଠା ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ*** : (2018) 13 SCC. 339, ***ଶ୍ରୀମତୀ ଏକ୍ସ. ବନାମ ଭାରତୀୟ ସଂଘ*** : (2017) 3 SCC. 458 ଏବଂ ***ଏକ୍ସ ବନାମ ଭାରତୀୟ ସଂଘ*** : 2016 (14) SCC. 382 । ଏହି ସମସ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଗୁଡିକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗୀ ଏହା ଯେ ଉପରୋକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ସହିତ ଜଡ଼ିତ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକରେ ଗର୍ଭପାତ ପାଇଁ ଡାକ୍ତରୀ ସହାୟତା ନିଆଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଏହି ମାମଲାରେ ନିଆଯାଇ ପାରିନାହିଁ, ତେଣୁ ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିଟି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ନାହିଁ ।

14. ଏଠାରେ ଉପରୋକ୍ତ ଏବଂ ସ୍ଥିରୀକୃତ ଆଇନଗତ ସ୍ଥିତିକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଜଡ଼ିତ ଥିବା ଜଟିଳତା ପାଇଁ ଗର୍ଭପାତକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଥିବାବେଳେ ଏହି ବକ୍ତବ୍ୟ

ରଖିବାକୁ ବାଧ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ପୀଡିତାଙ୍କ ଗର୍ଭଧାରଣ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଏବଂ ଏହା ତାଙ୍କ ପସନ୍ଦର ବିପରୀତ । ପୀଡ଼ିତାଙ୍କୁ କେବଳ ଅବାଞ୍ଛିତ ଗର୍ଭଧାରଣ କରିବାକୁ ବାଧ କରାଯାଇନାହିଁ, ବରଂ ତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଶିଶୁକୁ ଜନ୍ମ ଦେବାକୁ ମଧ୍ୟ ବାଧ କରାଯାଇଛି । ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ହୋଇଥିବା ବଳାତ୍କାରର ଭୟଙ୍କର ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେତୁ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିବା ସନ୍ତାନ ପାଇଁ ସେ ଜୀବନର ଅବଶିଷ୍ଟ ସମୟ ପାଇଁ ଏକ କଳଙ୍କିତ ଏବଂ ଅପମାନିତ ଜୀବନ ଜିଇଁବେ, ପୁଣି ଯଦି ଏହା ଏକ ଶିଶୁକନ୍ୟା ହୁଏ, ତେବେ ସମାଜର ଜଟିଳତାକୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କଲେ, ଏହା ଆହୁରି ଦୁର୍ବିସହ । ଏଠାରେ ଜଡ଼ିତ ପରିସ୍ଥିତି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ କେବଳ ପୀଡ଼ିତାଙ୍କୁ ନୁହେଁ ବରଂ ଜନ୍ମ ନେବାକୁ ଥିବା ଶିଶୁକୁ ତଥା ପୀଡ଼ିତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁରକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଏକ ବ୍ୟାପକ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ବାଧ କରେ, କାରଣ ପୀଡିତାଙ୍କ ମାଆ ଯିଏ, ଜଣେ ଗରିବ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ପତ୍ନୀ, ପୀଡ଼ିତାଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଯତ୍ନ ନେବାକୁ ଆଗେଇ ଆସିଛନ୍ତି । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମତ ମଧ୍ୟ ପୋଷଣ କରନ୍ତି ଯେ, ଯଦି ମାଆ କୌଣସି ଅସୁବିଧାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ଜିଲ୍ଲା ପ୍ରଶାସନ ଏଥିପାଇଁ ସମାଧାନର ପନ୍ଥା ବାହାର କରିପାରିବେ ଏବଂ ଯଥାସମ୍ଭବ ତାଙ୍କର ଅନୁରୋଧକୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଯତ୍ନଶୀଳ ହେବେ ।

15. ତଥ୍ୟାବଳୀର ପୃଷ୍ଠଭୂମିରୁ ବିଚାର କରି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅବଗତ ହୁଅନ୍ତି ଯେ, ଏଠାରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଏଫ୍. ଆଇ. ଆର୍. 13.08.2020 ରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇଥିଲା । ଡାକ୍ତରଙ୍କ ପ୍ରଥମ ବିବରଣୀ ତାରିଖ 13.08.2020 ରେ ଆସିଥିଲା । ଯେହେତୁ ଉଭୟ ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ ସଂସ୍ଥା ଏବଂ ଡାକ୍ତରମାନେ 1971 ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ, ତେଣୁ ଆବେଦନକାରିଣୀ ଙ୍କର ଆର୍ଥିକ ଦୁର୍ଗତି, ତାଙ୍କର ସରଳ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଜୀବନ ତଥା ଗର୍ଭ ସଂଚାରଣର ବାର ସପ୍ତାହ ପରେ ଗର୍ଭପାତରେ ଜଟିଳତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଜ୍ଞତାକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ, ତାଙ୍କୁ ଅନ୍ତତପକ୍ଷେ ଏହା ପଚାରିବାରେ କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନଥିଲା ଯେ ପୀଡ଼ିତାଙ୍କର ଧର୍ଷଣ ଏବଂ ଅବାଞ୍ଛିତ ଗର୍ଭଧାରଣ ହେତୁ ମାନସିକ ସ୍ଥିତି କିପରି ଥିଲା ଏବଂ ଗର୍ଭଧାରଣର 16 ମାସ ପରେ ଗର୍ଭପାତ ପାଇଁ କେଉଁ ଦିଗଗୁଡ଼ିକ ଉନ୍ମୁକ୍ତ । ଆଇ.ଆଇ.ସି, ସି.ଡି.ଏମ୍.ଓ, ଜିଲ୍ଲା ଅଧିନିୟମ ସେବା ପ୍ରାଧିକରଣ, ପୋକ୍ସୋ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏବଂ ଏଭଳି ବିବାଦରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଉପଯୁକ୍ତ ସମନ୍ୱୟ ନଥିବା ଜଣାପଡୁଛି । ଏପରିକି ଗାଁର ଭଦ୍ରଲୋକମାନଙ୍କ ହାତରେ କିଛି ସମୟ ମଧ୍ୟ ନଷ୍ଟ ହେଉଛି ।

ଶେଷ ନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ପହଞ୍ଚିବା ପୂର୍ବରୁ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ***Z ବନାମ ବିହାର ରାଜ୍ୟ*** ମାମଲାର ଅନୁଚ୍ଛେଦ-61 ରେ ମାନ୍ୟବର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ମନ୍ତବ୍ୟକୁ ପୁନଃ ଅବଲୋକନ କରନ୍ତି, ଯାହା (2018) 11 SCC. 572 ରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ।

"1971 ଅଧିନିୟମର ବୈଧାନିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ *ସୁଚିତା ଶ୍ରୀବାସ୍ତବଙ୍କ* ନିଷ୍ପତ୍ତି, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 3 ଅନୁଯାୟୀ ଗର୍ଭପାତ କରିବା ପାଇଁ ଜଣେ ଗର୍ଭବତୀ ମହିଳାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସ୍ୱାୟତ୍ତତା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱାରୋପ କରେ । ନିକଟରେ, ସଂସଦ ମାନସିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟସେବା ଅଧିନିୟମ, 2017 ପାରିତ କରିଛି ଯାହା 07-04-2017 ତାରିଖରେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ସମ୍ମତି ପାଇଛି । ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସରକାରୀ ଗେଜେଟ୍ ରେ ଅଧିସୂଚନା ଜାରି ହେବା ତାରିଖରେ କିମ୍ବା 07-04-2017 ଠାରୁ ନଅ ମାସର ଅବଧି ସମାପ୍ତ ହେବା ପର ତାରିଖରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ । ଆମେ କେବଳ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଅଧିନିୟମଗତ ବିଷୟକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବା ପାଇଁ ଏହା ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରୁଛୁ । ଏହା ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ଗର୍ଭାବସ୍ଥା କ୍ଷେତ୍ରରେ ସମୟର ଉପାଦାନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାରଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ ଏବଂ ତେଣୁ, ଡାକ୍ତରଖାନାଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯତ୍ନବାନ ହେବା ଉଚିତ ଏବଂ ଚିକିତ୍ସା କରୁଥିବା ଚିକିତ୍ସକମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ବେଦନଶୀଳତାର ସହ ଆଚରଣ କରିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଜଣେ ମହିଳାଙ୍କ ଅଧିକାରପ୍ରାପ୍ତିରେ ବାଧା ଉପୁଜିବ ନାହିଁ । ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ସମୟରେ ତାଙ୍କ ଶରୀର ଉପରେ ଶାରୀରିକ ଅଖଣ୍ଡତା, ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସ୍ୱାୟତ୍ତତା ଏବଂ ସାର୍ବଭୌମତ୍ୱ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ମୌଳିକ ସମ୍ମତିକୁ ଆବଶ୍ୟକ ସମ୍ମାନ ଦେବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ପ୍ରାପ୍ତବୟସ୍କଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଜଣେ ଅଭିଭାବକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ମତିର ଧାରଣା ଉପରେ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।"

16. ତେଣୁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କାରଣରୁ ଗର୍ଭପାତ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନାର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ଏବଂ ନିହିତ ବିଷୟରେ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବା ସମୟରେ, ଅନୁଚ୍ଛେଦ-17 (I) ଅନୁଯାୟୀ ଏବଂ ଅନୁଚ୍ଛେଦ-17(II) ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ପ୍ରକାରର ମାମଲା ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଭବିଷ୍ୟତର ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ବିଷୟରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ଆବଶ୍ୟକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି କରିବା ସମୟରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ମୁଖ୍ୟ ସଚିବଙ୍କୁ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି, ଯେ ସେ ଏହି ରାୟକୁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବିଭାଗର ସରକାରୀ ସଚିବ, ମହିଳା ଏବଂ ଶିଶୁ ଯତ୍ନ ବିଭାଗର ସରକାରୀ ସଚିବ, ସରକାରଙ୍କ ଗୃହ ବିଭାଗର ସଚିବ, ରାଜ୍ୟ ମହିଳା ଆୟୋଗର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ, ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ଡାକ୍ତରୀ ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଦ୍ୟା ଏବଂ ରାଜ୍ୟର ସମସ୍ତ ତିନୋଟି ପ୍ରଧାନ ମେଡିକାଲ କଲେଜ ଏବଂ ଡାକ୍ତରଖାନାର ଅଧୀକ୍ଷକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଆଣିବେ ।

ସେହିଭଳି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ରେଜିଷ୍ଟ୍ରି ମଧ୍ୟ ଏହି ରାୟର ନକଲ ସମସ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତିଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି, ଯେଉଁମାନେ ଯୌନ ଅପରାଧ ବିଚାର କରିବା ସହ ଜଡ଼ିତ ଦୌରା ଅଦାଲତ (ଗୁଡ଼ିକ), ପୋକ୍ସୋ ନ୍ୟାୟାଳୟର ପୀଠାସୀନ ଅଧିକାରୀ, ଏହାର ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ଅଧୀନରେ ଥିବା କିଶୋର ନ୍ୟାୟ ସମିତିର ପ୍ରଧାନ ଦଣ୍ଡାଧିକାରିଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଏହା ଆଣିବେ । ରେଜିଷ୍ଟ୍ରି ମଧ୍ୟ ଏହି ରାୟର ଏକ ନକଲ, ରାଜ୍ୟ ଆଇନ୍ ସେବା ପ୍ରାଧିକରଣର, ସଦସ୍ୟ ସଚିବଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଆବଶ୍ୟକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବାରୁ ଏହାକୁ ଜିଲ୍ଲା ଆଇନ୍ ସେବା ପ୍ରାଧିକରଣର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଏବଂ ସଚିବଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଆଣିପାରିବେ ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନେ ଏହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିପାରିବେ ।

17. ଉପରୋକ୍ତ ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାର ଉପସଂହାରକୁ ଦୁଇଟି ବିଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ନିମ୍ନରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ :-

(I) <u>ବିଚାରାଧୀନ ମାମଲାରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ :</u>

(A) ପୀଡ଼ିତା ତାଙ୍କ ଉପରେ ହୋଇଥିବା ବଳାତ୍କାର ଏବଂ ତତ୍ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଯେଉଁଥିପାଇଁ ରାଜ୍ୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଦାୟୀ, ତାହାର ରାୟକୁ ନେଇ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଓଡିଶା ସରକାରଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ତୁରନ୍ତ ପଦକ୍ଷେପ ଭାବରେ, କ୍ଷତିପୂରଣ ଅନୁଦାନ ମାଧ୍ୟମରେ ସମୁଦାୟ ଟଙ୍କା 5,00,000/- (ପାଞ୍ଚ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା), ରାୟର କପି ପ୍ରାପ୍ତିର ସାତ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ପୀଡ଼ିତାଙ୍କ ନାମରେ ଦୀର୍ଘକାଳୀନ ସ୍ଥାୟୀ ଜମା ରଖିବା ପାଇଁ କୌଣସି ରାଷ୍ଟ୍ରାୟତ୍ତ ବ୍ୟାଙ୍କରେ ରଖାଯିବ ଯାହାକୁ ପୀଡ଼ିତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମୟ ସମୟରେ ନବୀକୃତ କରିହେଉଥିବ । ଏହିପରି ସ୍ଥାୟୀ ଜମା ଉପରେ ବାର୍ଷିକ ସୁଧ ପାସ୍ ବୁକରେ ଜମା କରାଯିବ, ଯାହା ପୀଡ଼ିତାଙ୍କ ମାଆ ତାଙ୍କ (ପୀଡ଼ିତା) ବଞ୍ଚିଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଅନ୍ତେ ତାଙ୍କ ଶିଶୁର ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବ ।

(B) ସେହିପରି, ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମହେବା କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଅତିରିକ୍ତ 3,00,000/- (ତିନି ଲକ୍ଷ) ଟଙ୍କା, ଏବଂ ଯଦି ପୀଡ଼ିତା ଏକ କନ୍ୟା ସନ୍ତାନକୁ ଜନ୍ମ ଦିଅନ୍ତି, ତା "ହେଲେ କନ୍ୟାଟିର ସାରା ଜୀବନ ଭୋଗିବାକୁ ଯାଉଥିବା କଷ୍ଟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏବଂ ଏହି ମାମଲାରେ ଜଡ଼ିତ ଥିବା ବିଶେଷ ପରିସ୍ଥିତି ପାଇଁ ଟଙ୍କା 5,00,000 /- (ପାଞ୍ଚ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା) ଯାହା ଅତିକମରେ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବ ଯେ ଶିଶୁ କନ୍ୟାଟି ସାରା ଜୀବନ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭୋଗିବ ନାହିଁ, ଯଥା ଉପଯୁକ୍ତ ପରିମାଣ, ଜନ୍ମର ଦଶ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ପିଲା ସପକ୍ଷରେ ଅନୁକମ୍ପା ରାଶି ଭାବରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ପିଲାଙ୍କ ନାମରେ ଏକ ବ୍ୟାଙ୍କ ସଞ୍ଚୟ ଖାତା/ଆକାଉଣ୍ଟ ଖୋଲି କୌଣସି ରାଷ୍ଟ୍ରାୟତ ବ୍ୟାଙ୍କରେ ସ୍ଥାୟୀ ଜମା ରାଶି ଭାବରେ ରଖାଯିବ । ଏହି ଆକାଉଣ୍ଟଟି ନାବାଳକ ପିଲାଙ୍କ ନାମରେ ମଧ୍ୟ ପରିଚାଳିତ ହେବ ଯାହା ତାଙ୍କ ମା'ଙ୍କ ମା / 'ଆଈ' ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହେବ ଏବଂ ଅତିକମରେ ପିଲାଟି ବଡ଼ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ସମୟ ସମୟରେ ସ୍ଥାୟୀ ଜମା ନବୀକରଣର ସୁଯୋଗ ମଧ୍ୟ ରହିବ । ସ୍ଥାୟୀ ଜମା ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରାପ୍ତ ସୁଧ ଶିଶୁର ନାମରେ ଏସ.ବି. ଆକାଉଣ୍ଟ ପାସବୁକରେ ହିସାବ କରାଯିବ ଏବଂ କେବଳ ମା'ଙ୍କ ମା / 'ଆଈ' ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହେବ ଏବଂ ଶିଶୁର ଖର୍ଚ୍ଚ ପୂରଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେବ । ପିଲାଟି ବଡ଼ ହେବା ପରେ ପରିଶେଷରେ ସେହି ରାଶିର ମାଲିକ ହେବ ।

(C) ପୀଡ଼ିତ/ପୀଡ଼ିତା କ୍ଷତିପୂରଣ ଯୋଜନା ଯାହା ଦଣ୍ଡପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା ଅନ୍ତର୍ଗତ ଧାରା 357-କ ରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ଗଠିତ, ତାହାରି ମାଧ୍ୟମରେ କରାଯାଇଥିବା ଦରଖାସ୍ତର ବିଚାର କରି ବିଚାରାଳୟ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ, ପୀଡ଼ିତା ଏବଂ ଶିଶୁଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଥିବା କ୍ଷତିପୂରଣ ରାଶି ଅଧିକନ୍ତୁ ତାଲିକା ସଂଖ୍ୟା-1 ଏବଂ 2 ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଅନୁକମ୍ପା ରାଶି ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ।

(D) ପୀଡ଼ିତାଙ୍କ ମାନସିକ ଅବସ୍ଥା ଏବଂ ପରିବାରର ଆର୍ଥିକ ସ୍ଥିତିକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ, ତାଙ୍କ ଗର୍ଭଧାରଣ ଜାରି ରଖିବା ପାଇଁ ପୀଡ଼ିତାଙ୍କ ସର୍ବାଧିକ ଯତ୍ନ ନେବାକୁ ପଡିବ । ଜିଲ୍ଲା ସ୍ତରର ଡାକ୍ତରଙ୍କ ସହାୟତାରେ କଟକର ଏସ୍.ସି.ବି. ଭେଷଜ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ଏବଂ ଚିକିତ୍ସାଳୟର ଡାକ୍ତରଙ୍କ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ଗର୍ଭାବସ୍ଥା ତଥା ପ୍ରସବ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଉପଯୁକ୍ତ ଯତ୍ନ ଏବଂ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଚିକିତ୍ସା ସୁବିଧା ଉପଲବ୍ଧ କରାଯିବ । ତାରିଖ 12.09.2020 ର 21ତମ ବିବରଣୀ କୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ପୀଡ଼ିତାଙ୍କ ପ୍ରସବ କେବଳ କଟକର ଏସ୍.ସି.ବି. ଭେଷଜ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ଏବଂ ଡାକ୍ତରଖାନା ଯାହା କଟକରେ ସ୍ଥିତ, ସେଠାରେ ହେବ ।

(E) ପୀଡ଼ିତାଙ୍କ ଶାରୀରିକ ଅକ୍ଷମତା ସହିତ ମାନସିକ ଅକ୍ଷମତାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ସିଡିଏମଓ ଙ୍କ ଅନୁରୋଧ କ୍ରମେ ଜଣେ ମାନସିକ ବିଶେଷଜ୍ଞ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୀଡ଼ିତାଙ୍କ ନିୟମିତ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇପାରେ । ଅଧୀକ୍ଷକ, ଏସ୍.ସି.ବି. ଭେଷଜ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ ଚିକିତ୍ସାଳୟ, କଟକ ଏଭଳି ସହାୟତା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବେ ।

(F) ଚିକିତ୍ସା ସମୟରେ ଆବଶ୍ୟକ ହେଲେ ପୀଡ଼ିତା ଏବଂ ତାଙ୍କ ମା 'ଙ୍କ ରହିବା ସହିତ ସମସ୍ତ ପରିବହନ, ଚିକିତ୍ସା ଏବଂ ଔଷଧୀୟ ଖର୍ଚ୍ଚ ଜିଲ୍ଲା ପ୍ରଶାସନର ଦାୟିତ୍ୱ ହେବ ।

(G) ଶିଶୁର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶିକ୍ଷା ରାଜ୍ୟର ଦାୟିତ୍ୱ ହେବ ।

(H) ଯଦି ପୀଡ଼ିତା ଏବଂ/କିମ୍ବା ଶିଶୁକୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରିବା ସହିତ ଜଡ଼ିତ କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏଠାକାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଆଧାରରେ ପ୍ରଥମେ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏବଂ ସେ ଯଦି ପ୍ରକୃତ ଅନୁରୋଧର ଉତ୍ତର ପାଇବାରେ ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ପୀଡ଼ିତାଙ୍କ ମା ଏବଂ ଶିଶୁଟି ପ୍ରାପ୍ତବୟସ୍କ ହେବା ପରେ ଉପଯୁକ୍ତ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବା ପାଇଁ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ପାରିବେ ।

(I) ପୀଡ଼ିତାଙ୍କ ଅବସ୍ଥାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଏହା ମନ୍ତବ୍ୟ ଯେ ଜନ୍ମ ହେବାକୁ ଥିବା ଶିଶୁକୁ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଉପଯୁକ୍ତ ଚିକିତ୍ସା ଏବଂ ପୁଷ୍ଟିକର ଖାଦ୍ୟ ଦିଆଯିବ ଏବଂ ଯଦି କୌଣସି ଚିକିତ୍ସା ସହାୟତା ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ ତେବେ ଅତିକମ୍ ରେ ପିଲାଟି ପ୍ରାପ୍ତ ବୟସ୍କ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ ସହାୟତା ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ।

(J) ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ଜଣେ ଶ୍ରମିକ, ତାଙ୍କର ଶ୍ରମ ହିଁ ଏକମାତ୍ର ଆୟର ମାଧ୍ୟମ ହୋଇଥିବାରୁ, ଏବଂ ଏହା ଉପରେ ପୀଡ଼ିତାଙ୍କ ପରିବାର ନିର୍ଭର କରେ, ତେଣୁ ଦୃଷ୍ଟି ଦେବାକୁ ହେବ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ପରିବାରର ଯତ୍ନ ନେବା ସହିତ ପୀଡ଼ିତାଙ୍କ ଯତ୍ନ ନେବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେବେ ପୁନଶ୍ଚ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଶିଶୁ ଜନ୍ମ ହେବାକୁ ଥିବାରୁ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କୁ ଏକ ଦକ୍ଷ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆବାସସ୍ଥଳକୁ ପ୍ରତିନିଯୁକ୍ତି ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି ଯିଏ ତାଙ୍କ ଜୀବିକା ନିର୍ବାହ କରିବାର କ୍ଷମତା ଆକଳନ କରିବେ । ସେମାନଙ୍କ ବଞ୍ଚି ରହିବାର ବିସ୍ତୃତ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନକୁ ଆଧାର କରି, ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯେ କୌଣସି ଉପଲବ୍ଧ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଯୋଜନା ମାଧ୍ୟମରେ ଯଦି ସେପରି କିଛିଥାଏ, ଅଧିକ ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରିବା ଉପରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେବେ । ଏହି ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ, ରାୟ ତାରିଖ ଠାରୁ ଚାରି ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବେ ।

(K) ଶିଶୁର ଭବିଷ୍ୟତକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବା ପାଇଁ ଏବଂ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦ୍ୱାରା ପୀଡ଼ିତା ଏବଂ ଶିଶୁ ଉଭୟଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ପାଣ୍ଠିର କୌଣସି ଅପବ୍ୟବହାର ନହେବା ପାଇଁ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅତିରିକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ଜିଲ୍ଲା ଆଇନ ସେବା ପ୍ରାଧିକରଣର ସଚିବଙ୍କ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ପୀଡ଼ିତା ଏବଂ ଶିଶୁ ଉଭୟଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଖୋଲାଯାଇଥିବା ସଞ୍ଚୟ ଖାତାରୁ, ପୀଡ଼ିତାଙ୍କ ମା 'ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହେବାକୁ ଥିବା ଖର୍ଚ୍ଚ ଉପରେ ନଜର ରଖାଯିବ ଯେତେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୀଡ଼ିତା ବଂଚିଛନ୍ତି ଏବଂ ଶିଶୁଟି ପ୍ରାପ୍ତବୟସ୍କ ନହୋଇଛି । ଯଦି ସେ ଆବେଦନକରୀ ମା 'ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜଡ଼ିତ ପାଣ୍ଠିର ବେହିସାବ ଖର୍ଚ୍ଚ କିମ୍ବା ପାଣ୍ଠିର ଅପବ୍ୟବହାର ଦେଖନ୍ତି, ତେବେ ସେ ପ୍ରାଧିକୃତ ଥାଇ ଉଭୟ ସଞ୍ଚୟ ଖାତାର ସଦୁପଯୋଗ ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ପନ୍ଥା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ସକାଶେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଅନୁମତି ନେଇପାରନ୍ତି ।

(II) <u>ସାଧାରଣ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ :</u>

i). ଥରେ ବଳାତ୍କାର ର ଘଟଣା ଆଠ ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ ଯଦି ପୋଲିସ୍ କୁ ଜଣା ହେଉଛି; ଯାହାକି ନାବାଳିକା ଉପରେ ଅବା ନାବାଳିକା ଏବଂ ମାନସିକ କିମ୍ବା ଶାରୀରିକ ଭାବେ ଅକ୍ଷମ, ଅବିବାହିତା ପ୍ରାପ୍ତବୟସ୍କା, ବିବାହିତା ପ୍ରାପ୍ତବୟସ୍କା, ପ୍ରାପ୍ତବୟସ୍କା ଏବଂ ମାନସିକ କିମ୍ବା ଶାରୀରିକ ଭାବେ ଅକ୍ଷମ ଉପରେ ହେଉ, ତେବେ ପୋଲିସ୍ ଏବଂ ସି.ଡି.ଏମ୍.ଓ ଅଭିଭାବକ-ମା'ଙ୍କ ସମ୍ମତି ଲୋଡ଼ିବେ ଏଥିପାଇଁ ଯେ ସେମାନେ

ଗର୍ଭଧାରଣ ଜାରି ରଖିବାକୁ କିମ୍ବା ଗର୍ଭପାତ କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ କି? ଯଦି ପୀଡ଼ିତା ନାବାଳିକା ହେଇଥିବ କିମ୍ବା ନାବାଳିକା ଯେ କି ମାନସିକ ଅଥବା ଶାରୀରିକ ଭାବେ ଅକ୍ଷମ ହେଇଥିବେ, ଯଦି ପୀଡ଼ିତା ପ୍ରାପ୍ତବୟସ୍କା ଏବଂ ଶାରୀରିକ ବିକଳାଙ୍ଗ / ଦିବ୍ୟାଙ୍ଗ ଅଟନ୍ତି, ସେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପୀଡ଼ିତାଙ୍କ ସମ୍ମତି ର ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଯଦି ପୀଡ଼ିତା ପ୍ରାପ୍ତବୟସ୍କା ଏବଂ ମାନସିକ ବିକୃତି ର ଶିକାର ଅଟନ୍ତି, ତେବେ ସେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପୀଡ଼ିତାଙ୍କ ମା 'ଙ୍କ ସମ୍ମତି ସେହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ଯେ ପୀଡ଼ିତା ଗର୍ଭଧାରଣ ଜାରି ରଖିବା ଉଚିତ୍ କି ଗର୍ଭପାତ କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏଠାରେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରୁଛନ୍ତି ଯେ କମିଟିର ପ୍ରଥମ ବିବରଣୀ ପରେ ପରେ ଯଦି ଗର୍ଭଧାରଣ ଜାରି ରଖିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଆଗ୍ରହ ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ, ତେବେ ସ୍ଥାନୀୟ ମୁଖ୍ୟ ଜିଲ୍ଲା ଚିକିତ୍ସା ଅଧିକାରୀ ଗର୍ଭପାତ କରିବା ପାଇଁ ଉଚିତ ପଦକ୍ଷେପ ନେବେ ଯାହାକି ଭେଷଜବିଜ୍ଞାନଆଧାରିତ ଗର୍ଭପାତ ଅଧିନିୟମ (ଏମ୍.ଟି.ପି ଅଧିନିୟମ), ୧୯୭୧ ଅନୁଯାୟୀ ହେବ । ଯଦି ଗର୍ଭପାତ ପାଇଁ ଆଗ୍ରହ ଦର୍ଶାଯାଏ ନାହିଁ, ତେବେ ମୁଖ୍ୟ ଜିଲ୍ଲା ଚିକିତ୍ସା ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସହ ପୋଲିସ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଉଭୟ ଗର୍ଭବତୀ ମା ଏବଂ ଶିଶୁର ଯତ୍ନ ନେବେ, ଯେଉଁଥିରେ ଜନ୍ମ ପୂର୍ବର ଯତ୍ନ ଏବଂ ଜନ୍ମ ପରେ ଅତିକମ୍ ରେ ଏକ ବର୍ଷ ଅବଧି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରସବ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଯତ୍ନ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ଆହୁରି, ପ୍ରାପ୍ତବୟସ୍କା ଯେ କି ଅବିବାହିତ କିମ୍ବା ବିବାହିତ ହେଇଥିବେ, ସେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରାପ୍ତବୟସ୍କାଙ୍କ ସମ୍ମତି ରେ ଏଠାରେ ସୂଚିତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁସରଣ କରାଯିବ । ଗର୍ଭପାତ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ସି.ଡି.ଏମ୍.ଓ ଶିଶୁର ଡିଏନଏ ନମୁନା ନେଇ ଏହାକୁ ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ ସଂସ୍ଥା କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବେ, ଯାହାଦ୍ଵାରା ତାହା ସମ୍ପୃକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ କୁ ପଠାଯିବ ଯଦି ଅପରାଧିକ ବିଚାରରେ ଆବଶ୍ୟକତା ପଡେ ।

ii. ପୀଡ଼ିତାଙ୍କର ଗର୍ଭଧାରଣ ଏବଂ ଗର୍ଭପାତର ଗୋପନୀୟତା ବଜାୟ ରଖିବା ପାଇଁ, ରାଜ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ହେଲେ, ଗର୍ଭବତୀ ମା କୁ ମହିଳା ପୁନର୍ବାସ କେନ୍ଦ୍ରକୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବେ ସେତେବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେତେବେଳ ଯାଏଁ ପ୍ରସବ ଏବଂ ଆରୋଗ୍ୟ ଲାଭ ନ ହୋଇଛି ।

iii. ଯଦି ପୀଡ଼ିତା ଏବଂ ତାଙ୍କ ମାଆ ନିଜ ବାସଭବନରେ ରହିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ତାହା କରିପାରିବେ କିନ୍ତୁ ରାଜ୍ୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତ ଚିକିତ୍ସା ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ଯାହାର ସମସ୍ତ ଖର୍ଚ୍ଚ ରାଜ୍ୟ ବହନ କରିବ ।

iv. ଆବଶ୍ୟକ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଝିଅର ମାଆଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ରହିବାକୁ କିମ୍ବା ନୈତିକ ଏବଂ ଭାବପ୍ରବଣ ସମର୍ଥନ ଦେବା ପାଇଁ ନିୟମିତ ପରିଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଚିକିତ୍ସା ସହାୟତା ରାଜ୍ୟ ଦ୍ଵାରା କୌଣସି ଅନୁଷ୍ଠାନ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ।

v. ଶାରୀରିକ ବିକଳାଙ୍ଗ/ଦିବ୍ୟାଙ୍ଗ ଏବଂ/କିମ୍ବା ମାନସିକ ବିକୃତି ମହିଳାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯଦି ଡାକ୍ତରୀ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନରୁ ଜଣାପଡେ ଯେ ଏପରି ମା 'ଜନ୍ମ ହୋଇଥିବା ଶିଶୁର ଯତ୍ନ ନେବାକୁ ଅସମର୍ଥ, ଏବଂ ଯଦି ଏପରି ଶିଶୁର ଯତ୍ନ ନେବାକୁ କୌଣସି ବୟସ୍କ ସଦସ୍ୟ ଆଗକୁ ନ ଆସନ୍ତି, ଶିଶୁର କଲ୍ୟାଣକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ତାଙ୍କୁ କିଶୋର ନ୍ୟାୟ ଯତ୍ନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଧୀନରେ ଯତ୍ନ ନିଆଯାଇପାରେ ଯାହା ଏହିପରି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିୟୋଜିତ ସଂଗଠନ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଏବଂ ଅତିକମ୍ ରେ ପ୍ରାୟ 12 ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହିପରି ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣର କରିବାକୁ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ । ତେବେ ଏହା ସେତେବେଳେ ହେବ ଯଦି ସମୟକ୍ରମେ ଏପରି ଶିଶୁର ଯତ୍ନ ନେବା ପାଇଁ ପରିବାରରେ କେହି ନାହାନ୍ତି ।

vi. ସମଗ୍ର ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ, ସମସ୍ତ ସମ୍ପୃକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବେ ଯେ ଗର୍ଭାବସ୍ଥାର ଗୋପନୀୟତା, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନାମ ଗୋପନ ରଖିବା ଏବଂ ଜନ୍ମ ହେବାକୁ ଥିବା ଶିଶୁର ଗୋପନୀୟତା ବଜାୟ ରହିବ ।

vii. ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ଦରଖାସ୍ତକାରୀ ଏବଂ ସମାଜର ସମାନ ଦାୟିତ୍ୱ ହେବ ଯେ ପିଲାଟି ତା 'ମା' ବିଷୟରେ ଏବଂ ଘଟଣା ବିଷୟରେ ଜାଣେ ନାହିଁ ।

viii. ତୁରନ୍ତ ଅନୁକମ୍ପା ରାଶି ତଥା କ୍ଷତିପୂରଣ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ଉଚିତ, ଯାହାକି ଅପରାଧିକ ବିଚାର ସହିତ ଜଡ଼ିତ ପୀଡ଼ିତାଙ୍କୁ କ୍ଷତିପୂରଣ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ।

ix. ଯେହେତୁ ଏପରି ଘଟଣା ଆଇନ୍– ଶୃଙ୍ଖଳା ପ୍ରାଧିକାରୀଙ୍କ ବିଫଳତା ହେତୁ ଘଟିଛି, ଯଦି ବଳାତ୍କାର ରେ ପୀଡ଼ିତା କିମ୍ବା ଏପରି ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଜନ୍ମିତ ଶିଶୁର ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରୀୟ ଚିକିତ୍ସାର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡେ, ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପୀଡ଼ିତା ଏବଂ/କିମ୍ବା ଶିଶୁକୁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସ୍ତରର ଚିକିତ୍ସା ସହିତ ପରିଚାରକଙ୍କ ଯାତ୍ରା, ରହଣି ଏବଂ ଖାଦ୍ୟ ଖର୍ଚ୍ଚ, ଯଦି କିଛି ଥାଏ, ସବୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ରାଜ୍ୟ ବହନ କରିବ ।

x. ଡାକ୍ତର କିମ୍ବା ଡାକ୍ତରଙ୍କ ଦଳର ରିପୋର୍ଟ/ବିବରଣୀ, ଯାହା ବି ହେଉ, ତାକୁ ତ୍ୱରିତ ଗ୍ରହଣ କରାହେଉ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ସ୍ତରରେ କୌଣସି ବିଳମ୍ବ ଯଦି ଘଟେ ତେବେ ଏଥିପାଇଁ ସମ୍ପୃକ୍ତ ସମସ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଉତ୍ତର ଦାୟିତ୍ୱ ଏବଂ ଦାୟିତ୍ୱ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହେବ ।

xi. ଯେତେବେଳେ ଗର୍ଭପାତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ଡାକ୍ତରୀ ବୋର୍ଡ ଦ୍ୱାରା ଜଣେ ଗର୍ଭବତୀ ମା 'ଙ୍କ ପରୀକ୍ଷା ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ, ଏଥିରେ ପ୍ରସୂତି ଏବଂ ସ୍ତ୍ରୀରୋଗ ବ୍ୟତୀତ (i) ପେଡିଆଟ୍ରିକ୍ସ, (ii) ସାଇକିଆଟ୍ରି/ସାଇକୋଲୋଜି, (iii) ରେଡିଓଲୋଜି/ସୋନୋଗ୍ରାଫି, (iv) ମେଡିସିନ୍ କ୍ଷେତ୍ରରୁ ଭୃଣ ସହିତ

ଜଡ଼ିତ ପରୀକ୍ଷା ଗୁଡିକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବା ସହିତ ମାନସିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଯତ୍ନ ଅଧିନିୟମ, 2017 ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

xii. ଏମ୍.ଟି.ପି ଅଧିନିୟମ 1971ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିଲ୍ଲାରେ ଯଥାଶୀଘ୍ର ସମ୍ଭବ ଡାକ୍ତରୀ ବୋର୍ଡ ଗଠନ ଏବଂ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଆବଶ୍ୟକ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଏଭଳି ମାମଲାରେ ଯାଞ୍ଚ ଏବଂ ପ୍ରଭାବୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ତ୍ୱରାନ୍ୱିତ ହୋଇପାରିବ ।

xii. ଓଡିଶା ରାଜ୍ୟର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିଲ୍ଲାରେ ଏମ୍.ଟି.ପି ଅଧିନିୟମ, 1971ର ଧାରା 4 (ବି) ଅନୁଯାୟୀ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଅନୁମୋଦିତ ସ୍ଥାନ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବ ଜିଲ୍ଲା ସ୍ତରୀୟ କମିଟି । ସମ୍ପୃକ୍ତ ମୁଖ୍ୟ ଜିଲ୍ଲା ଚିକିତ୍ସା ଅଧିକାରୀମାନେ ଏମ୍.ଟି.ପି ନିୟମ, 2003 ର ନିୟମ 6 ଅନୁସରଣ କରି ଏହିପରି ଅନୁମୋଦିତ ସ୍ଥାନଗୁଡିକର ନିୟମିତ ପରିଦର୍ଶନ କରିବେ ଏବଂ ଯଦି କୌଣସି ଅସୁବିଧା ଥାଏ ତେବେ ତାହାର ନିରାକରଣ ପାଇଁ ତୁରନ୍ତ ପଦକ୍ଷେପ ନେବେ । ଏପରି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସହଯୋଗ କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟର ଉପଯୁକ୍ତ ବିଭାଗଗୁଡ଼ିକର ଦାୟିତ୍ୱ ରହିବ ।

xiii. ଯଦି ଜଣେ ମହିଳା ଦୈହିକ ଆଘାତର ପରିଣାମ ହେତୁ ଗର୍ଭଧାରଣର ସୂଚନା ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ତାଙ୍କୁ ଗର୍ଭପାତର ବିବରଣୀ ଦିଆଯିବା ଏବଂ ଡାକ୍ତରୀ ଗର୍ଭପାତ ଅଧିନିୟମ ର ଆଦବ କାଇଦା ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଆହୁରି ଗର୍ଭଧାରଣ ଉତ୍ପାଦ (ପିଓସି.) ର ସଂରକ୍ଷଣ ସହିତ ଡିଏନଏ. ପରୀକ୍ଷା, ଯଦି ଆବଶ୍ୟକ ଥାଏ, ତେବେ ସେସବୁ ସକ୍ଷମ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରମାଣ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ହେପାଜତକୁ ପଠାଯିବ ।

xiv. ଯୌନ ଅପରାଧରୁ ଶିଶୁ ସୁରକ୍ଷା ଅଧିନିୟମ, 2012 (ପୋକ୍ସୋ) ଉପରେ ସହାୟକ ପୁସ୍ତିକାକୁ ମଧ୍ୟ କଡ଼ାକଡ଼ି ପାଳନ କରାଯିବା ଉଚିତ ।

18. ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ପୃକ୍ତ ମାମଲାର ପ୍ରକାର ହେତୁ ଏବଂ ଉଭୟ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ସହାୟତା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ସୁଭାଷ ଚନ୍ଦ୍ର ପୁସ୍ପାଳକ ଏବଂ ରାଜ୍ୟର ବିଜ୍ଞ ଅତିରିକ୍ତ ସ୍ଥାୟୀ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ବିଦେଶ ରଞ୍ଜନ ବେହେରାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ସହାୟତା ପାଇଁ ପ୍ରଶଂସାକୁ ଅଭିଲିଖିତ କରାଯାଉଛି । ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଉପସ୍ଥିତି ଦ୍ୱାରା ହେଉପଛେ, ଶୁଣାଣି ସମୟରେ ପୀଡିତାଙ୍କର ଯନ୍ତ୍ରଣାର ପରିମାଣକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ବିଜ୍ଞ ଅତିରିକ୍ତ ସରକାରୀ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରକାଶ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କର ବକ୍ତବ୍ୟ ଯେ ଏହି

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଯେକୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଳନ କରିବାକୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ପ୍ରସ୍ତୁତ, ବାସ୍ତବରେ ପ୍ରଶଂସନୀୟ ।

19. ରିଟ୍ ଦରଖାସ୍ତ ଆଂଶିକ ଭାବରେ ସଫଳ ହେଲା, କିନ୍ତୁ କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ପରିମାଣ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହେଲା ନାହିଁ ।

....

(ବିଶ୍ୱନାଥ ରଥ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି)

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।

23 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2020/ଏ. ଜେନା, ବରିଷ୍ଠ କ୍ଷିପ୍ରଲେଖକ

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇ ନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟ ର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦକ : ଶ୍ରୀ ଓଜସ୍ୱୀ କୁମାର ସାହୁ

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ : କଟକ